

فران پاڪ صحيح مخارج سان پڙهڻ جي لاءِ ابتدائي قاعدو

مدني قاعدو

مكتبة اليمه
(مدرسة اسلامي)

پيشڪش: مجلس مدرّسة المدینة (دعوت اسلامي)

حُرُوفِ جَا مَخَارِجِ

مَخْرَجُ جِي لَغَوِي مَعْنِي آهي نڪرڻ جِي جڳهه، تجويد جِي اصطلاح ۾ جنهن جڳهه مان حرف ادا ڪيا ويندا آهن ان کي مَخْرَجُ چوندا آهن. مخارج جِي تعداد جِي باري ۾ آئمه ڪرام جا مختلف قول آهن حضرت امام خليل بن احمد فراهيدي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ۽ اڪثر آئمه ڪرام جِي نزديڪ مخارج جِي تعداد ستره آهي.

مخرج جو نالو	حروف	نالو	مخارج
حلقِي مخارج	ه، ٻ، ٺ	حُرُوفُ حَاقِيَّةٌ	ٺڙي جِي هيٺين حصي مان ادا ٿيندا آهن.
” “	ع، ح	” “	ٺڙي جِي وچين حصي مان ادا ٿيندا آهن.
” “	غ، خ	” “	ٺڙي جِي مٿئين حصي مان ادا ٿيندا آهن.
لساني مخارج	ق	حُرُوفُ لَهَوِيَّةٌ	زبان جِي پاڙ ۽ تارون جِي نرم حصي مان ادا ٿيندو آهي.
” “	ڪ	” “	زبان جِي پاڙ ۽ تارون جِي سخت حصي مان ادا ٿيندو آهي
” “	ج، ش، ي	حُرُوفُ شَجَرِيَّةٌ	زبان ۽ تارون جِي وچين حصي مان ادا ٿيندا آهن.
” “	ض	حَاقِيَّةٌ حَرْفٌ	زبان جِي پاسي ۽ مٿين هوڙن (ڏانڻن) جِي پاڙ مان ادا ٿيندو آهي.
” “	ل	حُرُوفُ طَرَفِيَّةٌ	زبان جِي ڪناري ۽ ڏندن جِي پاڙ جِي تارون جِي پاسي واري حصي مان ادا ٿيندا آهن.
” “	ن	” “	زبان جِي ڪناري ۽ انياب کان ٺاڻيا تائين جِي ڏندن جِي پاڙن مان ادا ٿيندو آهي.
” “	ر	” “	زبان جِي چوٽي ۽ سامهون جِي تارون مان ادا ٿيندو آهي.
” “	ت، د، ط	حُرُوفُ نَظْعِيَّةٌ	زبان جِي چوٽي ۽ مٿين ڏندن جِي پاڙ مان ادا ٿيندا آهن.
” “	ث، ذ، ظ	حُرُوفُ لُغَوِيَّةٌ	زبان جِي چيڙي ۽ مٿين ڏندن جِي اندرئين ڪناري مان ادا ٿيندا آهن.
” “	ز، س، ص	حُرُوفُ صَفْرِيَّةٌ	زبان جِي چوٽي ۽ ٻنهي ڏندن جِي اندرين ڪنارن مان ادا ٿيندا آهن.
شغوي مخرج	ف	حُرُوفُ شَفْوِيَّةٌ	مٿين ڏندن جِي ڪناري ۽ هيٺين چين جِي تر (يعني آلي) حصي مان ادا ٿيندو آهي.
” “	ب، م، و	” “	”ب“ ٻنهي چين جِي تر (يعني آلي) حصي مان ”م“ ٻنهي چين جِي خشڪ (سڪل) حصي مان ”و“ ٻنهي چين جِي گولائي مان ادا ٿيندا آهن.

جوف دهن: يعني وات جِي خال مان ادا ٿيندو آهي

حروف مدّه (ا، و، ي)

جوفي مخرج

هي غُڻ جو مخرج آهي.

خيٽومر (نڪ جو بانسو)

مدني قاعدو

صحیح مخرج سان قرآن پاڪ پڙهڻ جي لاءِ ابتدائي قاعدو

هي قاعدو ”مدني قاعده“ مجلس مدرسه المدينه (دعوت اسلامي) جي طرفان اردو زبان ۾ پيش ڪيو ويو آهي.

ٽرانسليشن ڊپارٽمنٽ (دعوت اسلامي) هن قاعدي جو آسان سنڌي زبان ۾ ترجمو ڪرڻ جي وس آهر ڪوشش ڪئي آهي. جيڪڏهن ترجمي يا ڪمپوزنگ ۾ ڪٿي ڪا ڪمي بيشي نظر اچي ته مجلس تراجم کي آگاه ڪري ثواب جا حقدار بڻجو.

پيشڪش: ٽرانسليشن ڊپارٽمنٽ (دعوت اسلامي)

رابطي جي لاءِ:

ٽرانسليشن ڊپارٽمنٽ (دعوت اسلامي) عالمي مدني

مرڪز فيضانِ مدينه محلہ سو داگران پراڻي سبزي منڊي باب المدينه
ڪراچي

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 7213

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ڪتاب پڙهڻ جي دعا

ديني ڪتاب يا اسلامي سبق پڙهڻ کان پهريان هيٺ ڏنل دعا پڙهي
چڙيو جيڪو ڪجهه پڙهندا ياد رهندو، دعا هيءَ آهي:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَاَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

ترجمو: اي الله عَزَّوَجَلَّ! سان تي علم ۽ حڪمت جا دروازا کولي ڇڏ ۽
سان تي پنهنجي رحمت نازل فرما! اي عظمت ۽ بزرگي وارا.

(مستطرف ج 1 ص 40 دار الفڪر بيروت)

(نوٽ: اول آخر هڪ هڪ ڀيرو ڏُرو شريف پڙهي ڇڏيو)

رسالي جو نالو: مَدَنِي قَاعِدُو

ڇاپو پهريون: ذوالحج 1436هـ، آڪٽوبر 2015ع تعداد: 5000

ڇاپو ٻيون: محرم الحرام 1437هـ، نومبر 2015ع تعداد: 20000

ڇاپو ٽيون: ذوالقعدة الحرام 1437هـ، آگسٽ 2016ع تعداد: 20000

ڇاپو چوٿون: ذوالحجة الحرام 1441هـ، آگسٽ 2020ع تعداد: 20000

ڇاپو پنجون: شعبان المعظم 1441هـ، مارچ 2021، تعداد:

ڇاپو ڇهون: محرم الحرام 1443، آگسٽ 2021

ڇاپيندڙ: مڪتبه المدينة، عالمي مدني مرڪز فيضانِ مدينه، باب المدينة ڪراچي

نالو:

مدرسو

درجو نمبر

فون نمبر

پتو

پھريان هي پڙهندا

يکي ہے آرزو تعليم قرآن عام ہو جائے

تلاوت کرنا صبح و شام میرا کام ہو جائے

قرآن مجيد، اللہ تعاليٰ جو اهو ڪلام آهي جيڪو رُشد ۽ هدايت، علم ۽ حڪمت جو انمول خزانو آهي. رسولِ اڪرم، نورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: **خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ** يعني توهان ۾ بهترين شخص اهو آهي، جنهن قرآن سکيو ۽ ٻين کي سيکاريو. (صحيح البخاري، ڪتاب فضائل القرآن، باب خيركم..... الخ الحديث 5027، ص 435)

الْحَمْدُ لِلَّهِ! عاشقانِ رسول جي مدني تحريڪ دعوتِ اسلامي جي تحت قرآن پاڪ جي تعليم کي عام ڪرڻ جي لاءِ ملڪ ۽ بيرون ملڪ حفظ ۽ ناظره جا **2257** مدرسا ”مدرسة المدينة“ جي نالي سان قائم آهن. پاڪستان ۾ تادمِ تحرير ڪم و پيش **107000** (هڪ لک ست هزار) مدني مُنن ۽ مدني مُنين کي حفظ ۽ ناظره جي مفت تعليم ڏني پئي وڃي. اهڙي طرح مختلف مسجدين وغيره ۾ عام طور تي روزانو عشاء جي نماز کان پوءِ هزارن جي تعداد ۾ مدرسة المدينة (براءِ بالغان) جي ترڪيب هوندي آهي، جن ۾ اسلامي پائڻ صحيح مَخارج ۽ حُرُوف جي درست ادائينگي سان قرآن شريف سڪن ٿا ۽ دُعائون ياد ڪن ٿا ۽ پڻ نمازن ۽ سُنتن جي تعليم مفت حاصل ڪندا آهن. ان کان علاوه پاڪستان سميت دُنيا جي مختلف مُلڪن ۾ گهرن ۾ تقريباً روزانو هزارن جي تعداد ۾ مدرسا ”مدرسة المدينة“ (براءِ بالغات) جي نالي سان لڳايا وڃن ٿا. هڪ آڪٽوبر 2016 جي ڪارڪردگي جي مطابق فقط بابُ المدينة (ڪراچي) ۾ اسلامي پيڻرن جا **994** (نَو سو چورائوي) مدرسا تقريباً روزانو لڳن ٿا. جنهن ۾ **9915** (نَو هزار نَو سو پنڊرهن) اسلامي پيڻرون قرآن پاڪ، نماز ۽ سُنتن جي مفت تعليم حاصل ڪنديون

۽ دعائون ياد ڪن ٿيون.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! ”مدرسة المدينة“ جي تجربڪار استادن قرآن پاڪ کي آسان انداز ۾ سڪڻ جي لاءِ مَدَنِي قَاعِدو مُرَتَّب ڪيو آهي. ”مَدَنِي قَاعِدِي“ ۾ ننڍي ۽ وڏي عمر جي شاگردن ۽ شاگردياتين جي لاءِ تجويد جا بُنيادي قَاعِدَا حَتَّى اَلِمَكَان آسان انداز ۾ پيش ڪيا ويا آهن ته جيئن مَدَنِي مُنَا، مَدَنِي مُنِيون ۽ اسلامي پائڙ ۽ اسلامي پيرون آساني سان صحيح قرآن شريف پڙهڻ سڪي سگهن. جيد فَرَاء حضرات كَثْرَ هُوَ اللهُ عَلِمَ تجويد جي حوالي سان وڏي احتياط سان مَدَنِي قَاعِدِي تي نظرِ ثاني ڪئي آهي. مَدَنِي قَاعِدِي پڙهائڻ جي طريقي جي لاءِ ”رهنماءُ مُدَرِّسين“ به مُرَتَّب ڪيو ويو آهي. جنهن ۾ سبق پڙهائڻ جا طريقا تفصيل سان بيان ڪيا ويا آهن. اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ عنقريب مَدَنِي قَاعِدِي جي V.C.D دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مكتبة المدينة تان جاري ڪئي ويندي، جنهن سان مَدَنِي قَاعِدِي کي سمجهي ڪري قرآن پاڪ پڙهڻ ۾ وڌيڪ آساني ٿيندي.

الله تعاليٰ کان دعا آهي ته اسان کي امير اهلستت، بانيءَ دعوتِ اسلامي، حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جي عطا ڪيل هن مَدَنِي مقصد ”مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي. اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ“ جي تحت پنهنجي اصلاح جي لاءِ مَدَنِي انعامات تي عمل ڪرڻ ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ عاشقانِ رسول سان گڏ مَدَنِي قافلن جو مسافر ٿيڻ جي توفيق عطا فرمائي ۽ دعوتِ اسلامي کي ڏينهن يارهين رات ٻارهين ترقي عطا فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مجلس مدرّسة المدينة (دعوتِ اسلامي)

29 ذوالحجة الحرام 1428ھ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ مَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق نمبر (1) حُرُوفِ مُفْرَدَات

حُرُوفِ مُفْرَدَات یعنی حُرُوفِ تَهجِي 29 آھن.

حُرُوفِ مُفْرَدَات کي تجويد ۽ قراءت جي مطابق عربي لهجي ۾ ادا ڪريو. اردو، سنڌي تلفظ کان پرهيز ڪريو يعني بي، تي، ئي، حي، خي، طوئي، ظوئي وغيره هرگز نه پڙهو بلڪ با، ٿا، ٿا، ڄا، ڄا، ڙا، ڙا پڙهو.

انھن 29 حرفن ۾ ست ”7“ حرف اهڙا آھن جيڪي هر حال ۾ پُر يعني موٽا پڙھيا ويندا آھن انھن کي حُرُوفِ مُسْتَعْلِيَّة چئبو آھي ۽ اھي هي آھن،

خ، ص، ض، ط، ظ، غ، ق انھن جو مجموعو حُصَصٌ صَغُوطٌ آھي.

چين سان صرف چار حرف ادا ٿيندا آھن. ٻ، ڦ، م، و انھن کان علاوه باقي حرفن

تي چپ چُرڻ نه ڏيو. ھنن تنھي حرفن ز، س، ص کي ادا ڪندي وقت سڀني جيان آواز

نڪرندو آھي انڪري ھنن حرفن کي حروفِ صغيريہ يعني سڀني وارا حروف چوندا آھن.

ا	ب	بَا	ت	تَا	ث	ثَا	ج	جِيْمٌ
ح	خ	خَا	د	دَاَلٌ	ذ	ذَاَلٌ	ر	رَا
ز	س	سِيْنٌ	ش	شِيْنٌ	ص	صَاَدٌ	ض	ضَاَدٌ
ط	ظ	ظَا	ع	عِيْنٌ	غ	غِيْنٌ	ف	فَا
ق	ك	كَاَنٌ	ل	لَاَمٌ	م	مِيْمٌ	ن	نُوْنٌ
و	وَاوٌ	هَا	ه	هَمْزَةٌ	ي	يَا		

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق نمبر (2) حروفِ مُرُكَّبات

ۛ به يا بن کان وڌيڪ حروف ملي ڪري هڪ مرڪب ٺهندو آهي.

ۛ مرڪب حروف کي مفرد حروف وانگر الڳ الڳ پڙهو.

ۛ هن سبق ۾ به تَلْفُظُ جي ادائينگي جو خاص خيال رکندي معروف يعني عربي لهجي ۾ پڙهو.

ۛ جڏهن به يا اُن کان وڌيڪ حرف ملائي لکيا ويندا آهن ته انهن جي شڪل ڪجهه تبديل ٿي ويندي آهي اڪثر حرفن جو مُنڍ لکيو ويندو آهي ۽ ڌڙ ڇڏيو ويندو آهي.

ۛ جيڪي حروف مرڪب ٿيڻ جي حالت ۾ هڪ جهڙا لکيا ويندا آهن انهن جي نقطن جي رد و بدل سان سڃاڻپ ڪرايو.

ا	لا	لا	با	نا	تا
يا	شا	شا	سا	فا	قا
جا	خا	خا	عا	غا	صا
ضا	طا	ظا	ما	ها	کا
لب	كب	کت	کث	کف	طب
سل	شل	صل	ضل	فل	قل

ظن	طن	كن	كل	غل	عل
خذ	غد	عد	حد	خد	جد
ظر	طر	ير	بر	حر	خز
شم	ثم	يم	تم	نم	بم
يغ	بع	بج	حج	عج	لج
تس	يس	بس	قض	فص	نص
حق	عق	سق	شق	قق	فق
مو	هو	كو	قك	فك	لك
مى	وى	بى	تى	نى	بى
فظ	عط	ية	تة	نة	بة
هلك	حمد	عبد	بعد	بهم	بلب
سخط	فئة	حسن	ثمن	خطف	يهب
يلج	قتل	نصر	علق	فلق	خلق
سئل	جنت	نفس	بلغ	طبع	تجد

قسط صفت شمس خشى غير غير

مطر عشر عسر ظلل شكر بسم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

سبق نمبر (3) حرڪات

حرڪت جي جمع حرڪات آهي، زبر َ، زير ِ، پيش ِ ڪي
حرڪات چئبو آهي، زبر ِ ۽ پيش حرف جي مٿان جڏهن ته زير حرف جي
هيٺان هوندي آهي.

جنهن حرف تي ڪا حرڪت هجي ان کي مُحرڪ چئبو آهي.

زبر َ وات ۽ آواز کي کولي، زير ِ آواز کي هيٺ ڪيرائي ۽
پيش ِ چين کي گول ڪري ادا ڪريو.

حرڪات کي بغير چڪي، بغير جهٽڪو ڏئي معروف پڙهو.

”الف“ تي ڪابه حرڪت يا جزم اچي ته ان کي همزه ’اَ، اِ، اُ‘ پڙهو.

’را‘ تي زبر يا پيش هجي ته ’را‘ کي پُر (يعني موٽو) ۽ ’را‘ جي هيٺان زير
هجي ته ’را‘ کي باريڪ (يعني سنهو ڪري) پڙهو.

بُ

بِ

بَ

اُ

اِ

اَ

بِ

بِ

بِ

تُ

تِ

تَ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

سبق نمبر (4)

- هن سبق کي روان پڙهو. →
 حرڪات جي صحيح ادائينگي جو خاص خيال رکو. →
 ملندڙ جلندڙ آواز وارن حرفن ۾ واضح فرق ڪريو. →

ط	ط	ط	ت	ت	ت
ذ	ذ	ذ	ز	ز	ز
ض	ض	ض	ظ	ظ	ظ
س	س	س	ش	ش	ش
ڪ	ڪ	ڪ	ص	ص	ص
ه	ه	ه	ق	ق	ق
ه	ه	ه	ح	ح	ح
د	د	د	ع	ع	ع

ٻه تنوين کي هجي هن طرح کريو: مَآ = مِيئَم دو زير مَن ، مِآ = مِيئَم
 دو زير مَن ، مِآ = مِيئَم دو پيش مَن = مَآ ، مِآ ، مِآ

ٻه زير جي تنوين کان پوءِ ڪٿي 'ا' ۽ ڪٿي 'ي' لکيل هوندو آهي هجي
 ڪرڻ وقت اُن جو نالو نه وٺو.

ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه
ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه
ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه
ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه
ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه
ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه
ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه
ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه
ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه
ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه	ٻه

وَا	وَ	وَا	وَا	وَا	وَا
لَا	لِ	لِ	لِ	لِ	لِ
رَا	رِ	رِ	رِ	رِ	رِ
شَا	شِ	شِ	شِ	شِ	شِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق نمبر (6)

هن سبق کي هجي ۽ روان بنهي طريقن سان پڙهو.

حَرَكَات، تنوين ۽ سڀني حروف خاص طور تي حُرُوفِ مُسْتَعْلِيَةِ جي صحيح ادايئگي جو خاص خيال رکو.

هجي هن طرح ڪريو. مَلِكٌ = مِيَمَ زبر مَ ، لَامَ زير لِ = مَلِ ، كَافَ دو پيش کُنْ = مَلِكٌ

نَزَلَ	خَلَقَ	صَدَقَ	يَدَاكَ	بَلَغَ	طَبَعَ
--------	--------	--------	---------	--------	--------

جَعَلَ فَعَلَ نَظَرَ ذَكَرَ كَسَبَ اِبِلِ

رُسُلُ صُحُفُ ثُلُثُ سُدُسُ حُرْمُ رُبْعُ

حَمِدَ خَطَفَ مَلِكِ تَزِدِ تَجِدُ يَلِجُ

قَتَلَ سَيْلَ قَرِيَّ قَمَرِ كَبِرُ حُشِرَ

اَحَدًا مَرَضًا عَمَلًا هُدَى طَوَى قَرَى

مَسَدِ ثَبِنِ سَخَطِ ظَلَلِ فِعَّةِ عُنُقِ

نَفَرُ صَمَدُ غَضَبُ لَعِبُ اُذُنُ كُتُبُ

دَرَجَةٌ قَرَدَةٌ عَلَقَةٌ سَفَرَةٌ شَجَرَةٌ قَرَةٌ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ

اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سبق نمبر (7) حُرُوفِ مَدَّه

➤ هن علامت ۾ ڪي جزم چئبو آهي. جنهن حرف تي جزم هجي ان ڪي ساڪن چئبو آهي.

➤ ساڪن حرف پاڻ کان پهرئين متحرڪ حرف سان ملائي پڙهيو ويندو آهي.

﴿ حُرُوفِ مَدَّةِ تِي آهِنِ اَلِفِّ، وَآوِ، يَا ﴾

﴿ اَلِفِّ کان پھریان زبر هجي ته اَلِفِّ مَدَّه تيندو جيئن با، وَآو ساکن ”و“ کان پھريان پيش هجي ته وَآو مَدَّه تيندو جيئن بُو، يَا ساکن ”ي“ کان پھريان زير هجي ته يَا مَدَّه تيندو جيئن بِي ﴾

﴿ حروفِ مَدَّه کي هڪ الف يعني ٻن حرڪتن جي برابر چڪي پڙھو.

﴿ هجي هئين ڪريو با = با اَلِفِّ زبر با، بُو = با وَآو پيش بُو

بِي = با يَا زير بِي = با، بُو، بِي

با	بُو	بِي	تا	تُو	تِي
تا	تُو	تِي	جا	جُو	جِي
حا	حُو	حِي	خا	خُو	خِي
دا	دُو	دِي	ذا	ذُو	ذِي
را	رُو	رِي	زا	زُو	زِي
سا	سُو	سِي	شا	شُو	شِي
صا	صُو	صِي	صا	صُو	صِي
طا	طُو	طِي	ظا	ظُو	ظِي

عَا	عُو	عِي	عَا	عُو	عِي
فَا	فُو	فِي	فَا	فُو	فِي
كَا	كُو	كِي	لَا	لُو	لِي
مَا	مُو	مِي	نَا	نُو	نِي
وَا	وُو	وِي	هَا	هُو	هِي
اُ	أُو	أِي	يَا	يُو	يِي

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق نمبر (8) کڑي حرکات

ڪڙا زير ۱ ، ڪڙي زير ۱ ۽ اٺا پيش ۶ کي ڪڙي حرکات چئبو آهي.

ڪڙي حرکات حُرُوفِ مَدَّه جِي قائم مقام آهن ان ڪري ڪڙي حرکات کي به حُرُوفِ مَدَّه وانگر هڪ اَلْفَ يعني ٻن حرڪتن جي برابر چڪي پڙهو.
 هن سبق ۾ ملندڙ جلدنڙ آواز وارن حرفن ۾ واضح فرق ڪريو.

ت

ز

ظ

ث

هـ

ق

ح

ح

ح

ز

و

ر

ر

ر

ش

ت

ز

ظ

ث

هـ

ق

ح

ح

ح

ز

و

ر

ر

ر

ش

ت

ز

ظ

ث

هـ

ق

ح

ح

ح

ز

و

ر

ر

ر

ش

ت

ز

ظ

ث

هـ

ق

ح

ح

ح

ز

و

ر

ر

ر

ش

ت

ز

ظ

ث

هـ

ق

ح

ح

ح

ز

و

ر

ر

ر

ش

ت

ز

ظ

ث

هـ

ق

ح

ح

ح

ز

و

ر

ر

ر

ش

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سبق نمبر (9) حُرُوفِ لِيْن

حروفِ لِيْن بہ آھن: وَاو ۽ يَآ

وَاو ساکن کان پھريان زبر ھجي تہ وَاو لِيْن ٿيندو جيئن جُو،
 يَآ ساکن کان پھريان زبر ھجي تہ يَآ لِيْن ٿيندي جيئن جِي
 حروفِ لِيْن کي بنا چڪڙ جي، بنا جھٽڪو ڏيڻ جي نرمي سان معروف پڙھو.

ھجي ھن طرح کريو: بَو = بَا وَاو زبر بَو، بِي = بَا يَآ زبر بِي = بَو، بِي

بَو	بِي	تَو	تِي	ثَو	ثِي
جَو	جِي	حَو	حِي	خَو	خِي
دَو	دِي	ذَو	ذِي	رَو	رِي
زَو	زِي	سَو	سِي	شَو	شِي
صَو	صِي	ضَو	ضِي	طَو	طِي
ظَو	ظِي	عَو	عِي	غَو	غِي

فُو	فِي	قُو	قِي	كُو	كِي
لُو	لِي	مُو	مِي	نُو	نِي
وُو	وِي	هُو	هِي	اُو	اِي
		يُو	يِي		

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق نمبر (10)

هن سبق کي هجي ۽ روان بنهي طريقن سان پڙهو.

هن سبق ۾ گذريل سڀئي سبق يعني حرڪات، تنوين، حُرُوفِ مَدَّة، کڙي حرڪات ۽ حروفِ لين شامل آهن.

انهن سڀني قاعدن جي ادائينگي ۽ سڃاڻپ جي پختگي سان گڏ صحتِ لفظي جو خاص خيال رکڻ خاص ڪري حُرُوفِ مُسْتَعْلِيه جو.

هجي ڪرڻ وقت ان ڳالهه جو خيال رکڻ جو هر حرف کي ٻنن حرفن سان ملائيندا وڃو. جيئن مَوْضُوعَةٌ جي هجي هن طرح ڪريو = مِيَمَ وَاو زبرمُو، صَمَادَ وَاو پيش صُو = مَوْضُو، عَيْنَ زبرعَ = مَوْضُوعَ، تَا دوپيش

تَ = مَوْضُوعَةٌ

قَالَ	صِرَاطَ	هَذَا	ذَلِكَ	كَانُوا	قَالُوا
لَهُ	سَوْفَ	قَوْلٌ	فِيهِ	نُوحِيهِ	بِهِ
لَيْسَ	بَيْنَ	عَذَابًا	مَتَاعًا	طغى	شَكُورًا
غَفُورًا	دَاوُدَ	خَوْفٍ	يَوْمٍ	قِيلَ	حِيلَ
رُسُلِهِ	رَسُولِهِ	إِلَيْهِ	عَلَيْهِ	صَوَابًا	مَابًا
صَلَاةً	زَكَاةً	رَسُولٍ	مَحْفُوظٍ	مَقَامَهُ	خِثْمَهُ
لَوْحٍ	حَوْلٍ	دِينٍ	بَشِيرٍ	قَوْمِهِ	هَدَيْنَا
بَيْنَنَا	زَاهِدِينَ	رَاكِعُونَ	عِيسَى	مُوسَى	صُدُورٍ
أَوْى	قَوْلًا	قَوْمًا	مِيقَاتًا	مُنِيرًا	شَيْءٍ
شَيْئًا	هُرُونَ	سَلِيمِينَ	شُهُودٌ	قُعُودٌ	وَدُودٌ
يَوْمَئِذٍ	مَوْعِدُهُ	كَرِيمٍ	وَكَيْلٍ	نُورِهِ	أَرَعَيْتَ
أَفْرَعَيْتَ	مَوْعِظَةً	مَوْضُوعَةً	مَوْعِدَةً	سَبِيحٌ	عَزِيزٌ
يَدَايِهِ	حَيْثُ	غَيْبُ	سَمَوَاتٍ	كَلِمَاتٍ	لَشَيْءٍ

قَرِيْشٍ	بَايْتِنَا	مِهْدًا	عِلْمٌ	كِتَبٌ	سَلْمٌ
اُوذِيْنَا	اُوْتِيْنَا	اَوْحِيْنَا	نُوْحِيْهَا	اَتُوْنِيْ	اِمْنُوَابِيْ
تُدِيْرُوْنَهَا	فَلَا تَمِيْلُوْا	مَا خَلَقْتُوْنِيْ	فَلَا تَلُوْمُوْنِيْ وَلَا يُحِيْطُوْنَ		

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سبق نمبر (11) سُكُون (جزم)

- جيئن ته توهان پٺيان پڙهي چڪا آهيو ته هن علامت ۳ کي جزم چئبو آهي. جنهن حرف تي جزم هجي ان کي ساکن چئبو آهي.
- جزم وارو حرف پنهنجي پهرئين متحرڪ حرف سان ملائي پڙهيو ويندو آهي
- همزه ساکن (ءَ، اُ) کي هميشه جهتڪو ڏئي پڙهو.
- حُرُوفِ قَلْقَلَه پنج آهن ق، ط، ب، ج، د انهن جو مجموعو قُطْبُ جَدِّ آهي.
- قَلْقَلَه جي معنيٰ جنبش ۽ حرڪت ڏيڻ آهي انهن حرفن کي ادا ڪرڻ وقت مخرج ۾ جنبش ۽ حرڪت محسوس ٿئي جنهن جي ڪري آواز واپس موٽندو محسوس ٿئي.
- جڏهن حُرُوفِ قَلْقَلَه ساکن هجن ته انهن ۾ قَلْقَلَه خوب ظاهر ٿيندو.

هن سبق ۾ حروف قلقله ۽ همزه ساکن جي ادائينگي جو خاص خيال رکيو
۽ ملندڙ جلندڙ آواز وارن حرفن ۾ واضح فرق ڪريو.

اُط	اِط	اَط	اُنْ	اِنْ	اَتْ
اُذ	اِذ	اَذ	اُنْ	اِنْ	اَتْ
اُض	اِض	اَض	اُط	اِط	اَظ
اُس	اِس	اَس	اُنْ	اِنْ	اَتْ
اُك	اِك	اَك	اُص	اِص	اَظ
اُھ	اِھ	اَھ	اُق	اِق	اَق
اُم	اِم	اَم	اُح	اِح	اَح
اُد	اِذ	اَد	اُع	اِع	اَع
اُغ	اِغ	اَغ	اُخ	اِخ	اَخ
اُم	اِم	اَم	اُب	اِب	اَب
اُف	اِف	اَف	اُو	اُو	اَو
اُن	اِن	اَن	اُل	اِل	اَل

وآو ساکن کان
پھريان زير ناھي
ايندي

اُج

اِج

اَج

اُر

اِر

اَر

یا ساکن کان
پہریان پیش
ناہی ایندو

اِی

اِی

اُش

اِش

اَش

مشق

بَل

مَنْ

عَنْ

إِنْ

قُلْ

قَدْ

ذُقْ

هُمْ

كُمْ

لَمْ

أَعْنَابًا

أَعْيُنْ

فَاغْفِرْ

مُسْتَظِرٌ

إِصْطَبِرْ

فَافْرُقْ

أَبْوَابًا

مُدْهِنُونَ

نُظْفَةِ

زَجْرَةٌ

فَتَحْ

جَمْعًا

تَجْرِي

يُغْنِي

يُقْرِضْ

إِقْرَأْ

مُؤَصَّدَةٌ

يَوْمُنُونَ

مُؤْمِنُونَ

مُؤْمِنِينَ

نَشَأْ

يَشَأْ

بِئْسَ

كَأْسًا

شَأْنٌ

إِذْهَبْ

أُخْرَى

أَحْيَا

يَبْحَثْ

إِثْمٌ

أَحْضَرْتُ

نُشِرْتُ

حُشِرْتُ

إِرْكَبْ

أَشْدُدْ

يُظْهِرْ

يُظْلِمُونَ

نُسِفْتُ

فَرِجَتْ

طِبَسْتُ

إِصْبِرْ بَيْنَكُمْ بَيْنَهُمْ فَضْلِكَ عَلَيْهِمُ

أَعْمَالَهُمْ أَعْمَالَكُمْ أَيْدِيَهُمْ

يَسْتَبْدِلُ يَسْتَفْتِحُونَ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق نمبر (12) نون ساکن ۽ تنوین (اِظْهَارُ، اِخْفَاءُ)

نون ساکن ۽ تنوین جا چار قاعدا آهن (1) اِظْهَارُ (2) اِخْفَاءُ (3) اِدْغَامُ (4) اِقْلَابُ

(1) اِظْهَارُ: نون ساکن یا تنوین کان پوءِ حُرُوفِ حَلْقِي مان ڪو حرف اچي ته اظهار ٿيندو يعني نون ساکن ۽ تنوین ۾ غنٺ نه ڪيو ويندو. حُرُوفِ حَلْقِي ڇهه آهن ۽ اهي هي آهن: ه، ه، ع، ح، غ، خ.

(2) اِخْفَاءُ: نون ساکن یا تنوین کان پوءِ حُرُوفِ اِخْفَاء مان ڪو حرف اچي ته اِخْفَاء ڪريو يعني نون ساکن ۽ تنوین ۾ غنٺ ڪري پڙهو. حُرُوفِ اِخْفَاء پنڌرهن آهن. ۽ اهي هي آهن ت، ث، ج، د، ذ، ز، س، ش، ص،

ض، ط، ظ، ف، ق، ڪ

نوٽ: اِدْغَام ۽ اِقْلَاب جا قاعدا سبق نمبر 14 ۾ موجود آهن.

مِنْ أَجَلٍ مِنْ هَادٍ مِنْ عَلِقٍ مِنْ حَكِيمٍ

مِنْ غَفُورٍ مِنْ خَوْفٍ فَبَنْ تَبِعَ مِنْ ثَبْرَةٍ

مِنْ جُوعٍ مِنْ دُونِكُمْ مِنْ ذَهَبٍ فَإِنْ زَلَلْتُمْ

مَنْ سَفِهَ مَنْ شَكَرَ مِنْ صَلْصَالٍ إِنْ ضَلَلْتُ

مِنْ طِينٍ مَنْ ظَلَمَ مِنْ فُرُوجٍ مِنْ قَبْلُ

مِنْ كِتَابٍ يَنْعَوْنَ مِنْهُمْ أَنْعَمْتَ

وَأَنْحَرُ فَسَيُنْغِضُونَ وَالْمُنْخِنِقَةُ أَنْتَ

تَنْسُونَ نُنَشِرُهَا يَنْصُرُونَ مَنْصُودٍ

يَنْطِقُونَ أَنْظِرْ أَنْفُسَكُمْ يَنْقُضُونَ

مِنْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا خَيْرٌ تَجِدُوهُ عَدْنٍ تَجْرِي

بَلَدًا أَمِنًا قَوْلًا ثَقِيلًا شِهَابٌ ثَاقِبٌ

نُوحًا هَدَيْنَا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ خَلَقَ جَدِيدٍ

بَخْسٍ دَرَاهِمَ

كَأَسَا دِهَاقًا

جُرْفٍ هَارٍ

يَتِيبًا ذَا مَقْرَبَةٍ

سِرَاعًا ذَلِكْ

سَيِّعٌ عَلِيمٌ

يَوْمَئِذٍ زُرْقًا

صَعِيدًا زَلَقًا

خُلِقَ عَظِيمٌ

بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

قَوْلًا سَدِيدًا

قَرَضًا حَسَنًا

عَذَابٌ شَدِيدٌ

بَأْسٍ شَدِيدٍ

مُلِقٍ حِسَابِيَهُ

رِجَالٌ صَدَقُوا

عَمَلًا صَالِحًا

قَوْمًا غَيْرَ كُفْرًا

مُسْفِرَةٌ ضَاحِكَةٌ

عَذَابًا ضِعْفًا

قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ

سَهْوَتٍ طَبَاقًا

سَبْحًا طَوِيلًا

عَلِيمٌ خَبِيرٌ

نَفْسٍ ظَلَمَتْ

سَحَابٌ ظَلَمَتْ

رَفْرَفٍ خُضِرٌ

ثَبْنًا قَلِيلًا

سُبُلًا فِجَاجًا

قَوْمًا فَاسِقِينَ

كِرَامًا كَاتِبِينَ

رَسُولٍ كَرِيمٍ

فَتْحٌ قَرِيبٌ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 آمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق نمبر (13) تشدید

تن ڏندن ۽ واري شڪل کي تشديد چئبو آهي. جنهن حرف تي تشديد هجي ان کي مُشَدَّد چئبو آهي.

مُشَدَّد حرف کي ٻه دفعا پڙهو هڪ دفعو پاڻ کان پهرئين متحرڪ حرف سان ملائي ۽ ٻيو دفعو خود پنهنجي حرڪت مطابق ٿورو بيهي ڪري.

نُورٌ مُشَدَّدٌ ۽ وَيَمُّرُ مُشَدَّدٌ ۾ هميشه غنة ٿيندو آهي. غنة جي معنيٰ نڪ ۾ آواز ڪڍي وڃڻ آهي، غنة جو مقدار هڪ اَلْفَ جي برابر آهي.

جَنَاحٌ حُرُوفٍ قَلِقَةٍ مُشَدَّدٌ هجن ته انهن کي جمائي ادا ڪندي قلقو ڪيو ويندو.

پهريون حرف متحرڪ، ٻيون حرف ساڪن ۽ ٽيون حرف مُشَدَّدٌ هجي ته گهڻو ڪري (هميشه نه) ساڪن حرف کي ڇڏيو ويندو ۽ متحرڪ حرف کي

مُشَدَّدٌ حرف سان ملائي پڙهيو ويندو جيئن عَبَدْتُمْ (ڪي عَبَتُمْ پڙهنداسين)

هن سبق ۾ تشديد جي مشق سان گڏ ملندڙ جلندڙ آوازن وارن حروف ۾ واضح فرق ڪريو.

اُط	اِط	اَط	اُت	اِت	اَت
اُذ	اِذ	اِذ	اُز	اِز	اَز
اُض	اِض	اَض	اُط	اِط	اَط
اُس	اِس	اَس	اُث	اِث	ا_ث

أَصَّ	إِصَّ	أُصَّ	أَكَّ	إَكَّ	أَكَّ
أَفَّ	إَفَّ	أُفَّ	أَهَّ	إَهَّ	أَهَّ
أَحَّ	إَحَّ	أُحَّ	أَعَّ	إَعَّ	أَعَّ
أَادَّ	إَادَّ	أُادَّ	أَانَّ	إَانَّ	أَانَّ
أَابَّ	إَابَّ	أُابَّ	أَامَّ	إَامَّ	أَامَّ
أَاوَّ	إَاوَّ	أُاوَّ	أَافَّ	إَافَّ	أَافَّ
أَالَ	إَالَ	أُلَّ	أَانَ	إَانَ	أَانَ
أَارَّ	إَارَّ	أُرَّ	أَاجَّ	إَاجَّ	أَاجَّ
أَاشَّ	إَاشَّ	أُشَّ	أَايَّ	إَايَّ	أَايَّ
رَبَّ	رَبِّي	رَبِّهِ	رَبِّهِ	رَبِّهِ	رَبِّهِ
مِنَّا	مِنِّي	ثُمَّ	وَلَمَّا	حَبَّبَ	أَحَبَّ
وَالْتَيْنِ	بِالتَّقْوَى	الثَّاقِبِ	ثَجَّاجًا	فِي الْحَجِّ	شُحَّ
مُسَخَّرَاتٍ	صَدَقَ	تَصَدَّى	الدَّرَجَاتِ	مِنَ الدَّمْعِ	وَالذُّكْرِينَ

الرَّحْمَنُ نُزِّلَ فَسَنِيْسِرُهُ وَالشَّمْسِ نَقْصُ وَالصَّالِحِينَ

فَضَلْنَا وَالضُّحَى وَالطُّورِ وَالطَّيْرِ الْوَالِقِ وَالظَّاهِرِ

لِلظَّالِمِينَ سَعَرْتُ يُوفَّ حُقَّتْ حَقُّ رَكَبِكَ

وَالَّذِينَ مِمَّا أُمَّةٍ فَأَمَّهُ مُسَى جَنَّتِ

وَالنُّشُطِ وَالنَّجْمِ كُورَتْ مُطَهَّرَةً سُبِّرَتْ يَذَكَرُ

لِيَدَّبَّرُوا ذُرِّيَّتَهُ مُزْمَلٌ مَدَّثَرٌ عَلَى النَّبِيِّ يَسْمَعُونَ

عَلِيُونَ يَزْكِي مِنَ الطَّيِّبَاتِ إِنَّ الظَّنَّ مَدَّ الظُّلُ شَرِّ النَّفُثِ

يُحِبُّ التَّوَابِينَ رَبُّ السَّمَوَاتِ أَحَطُّ بَسَطَتْ

نَخْلُكُمْ قَدْتَبِينَ عَبْدُكُمْ اذْظَلَمُوا قَدْ دَخَلُوا اذْذَهَبَ

يَا عَلِيمُ

21 پیرا (اول آخر هک دفعو درود شریف) پڑھی پاڻي تي دم ڪري

40 ڏينهن تائين نيرانی پيو (يا پياريو) اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ (پيسڻ واري جو) حافظو

مضبوط ٿي ويندو. (شجره عاليه قادريه رضويه ضيائيه عطاريه ص 46)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق نمبر (14) نون ساکن ۽ تنوین (ادغام، اقلاب)

﴿3﴾ ادغام: نون ساکن یا تنوین کان پوءِ حروفِ یَزْمَلُون مان ڪو حرف اچي ته ادغام ٿيندو. ”ر“ ۽ ”ل“ ۾ بغير غنة جي ۽ باقي چئن حرفن ۾ غنة ڪيو ويندو، حروفِ یَزْمَلُون ڇهه آهن ۽ اهي هي آهن، (ی، ر، م، ل، و، ن)

﴿4﴾ اقلاب: نون ساکن یا تنوین کان پوءِ حرف پ اچي ته اقلاب ٿيندو يعني نون ساکن ۽ تنوین کي میم سان تبديل ڪري اخفاء ڪيو يعني غنة ڪري پڙهيو ويندو.

﴿ادغام جي هجي هن طرح ڪريو جيئن مَنْ يَقُولُ = مِيْمٌ نُونٌ يَا زَبْرٌ
 مَنْ يَ، يَا زَبْرٌ يَ = مَنْ يَ، قَافٌ وَاوٌ پيش قُو = مَنْ يَقُو، لَامٌ پيش
 لُ = مَنْ يَقُولُ﴾

﴿اقلاب کي هجي هن طرح ڪريو جيئن مَنْ بَعْدِ = مِيْمٌ نُونٌ زَبْرٌ مِنْ،
 بَا عَيْنٌ زَبْرٌ بَعْ = مِنْ بَعْ، دَالٌ زَبْرٌ دَ = مِنْ بَعْدِ﴾

مَنْ يَقُولُ	مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ	مِنْ يَوْمٍ	مِنْ وَلِيِّ
مِنْ مَشْهَدٍ	مِنْ مِثْلِهِ	مِنْ نَصِيرٍ	مِنْ نُطْفَةٍ
مِنْ رَبِّكَ	مِنْ رَبِّهِمْ	مِنْ لَدُنْهُ	يَكُنْ لَهُ

كِتَابًا يَلْقَاهُ رَجُلٌ يَسْعَىٰ هُدًى وَذِكْرًا يُوجِّهُهُ يَوْمَئِذٍ

بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ سِرَاجًا مُّنِيرًا حِطَّةً نَّغْفِرْ لَكُمْ خَلَقْ نُعِيدُهُ

مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ رَعُوفٌ رَّحِيمٌ مُّصَدِّقًا لِّمَا وَيْلٌ لِّكُلِّ

مِنْ بَعْدٍ مِنْ بَقْلِهَا أَنْبِئْهُمْ لِيُنْذِرَ

قَوْلًا بَلِيغًا خَبِيرًا بَصِيرًا جَنَّةٍ بَرْبُورَةٍ كِرَامٍ بَرَرَةٍ

صُمُّ بُكْمٌ

حِلٌّ بِهَذَا

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق نمبر (15) (مِیْمَ ساکن جا قاعدا)

مِیْمَ ساکن جاتی قاعدا آهن (1) اِدْغَامِ شَقْوٰی (2) اِخْفَاءِ شَقْوٰی (3) اِظْهَارِ شَقْوٰی

➤ (1) اِدْغَامِ شَقْوٰی: مِیْمَ ساکن کان پوءِ بیو مِیْمَ اچھی تہ مِیْمَ ساکن ۾ اِدْغَامِ شَقْوٰی تیندو یعنی غنہ تیندو.

➤ (2) اِخْفَاءِ شَقْوٰی: مِیْمَ ساکن کان پوءِ حرف ب اچھی تہ مِیْمَ ساکن ۾ اِخْفَاءِ شَقْوٰی تیندو یعنی غنہ تیندو.

﴿ (3) اِظْهَارِ شَفَوِي: مِيَمٌ ساکن کان پوءِ حرف ب ۽ م کان علاوه ڪو به حرف اچي ته مِيَمٌ ساکن ۾ اِظْهَارِ شَفَوِي ٿيندو يعني غتہ نہ ڪيو ويندو.

أَنْتُمْ مُّظْلِمُونَ	الْمُتَرَّ	كُنْتُمْ بِهِ	هُمُ فِيهَا
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ	وَالْأَمْرُ	تَأْتِيهِمْ بآيَةٍ	أَمْضَى
أَتَيْتَكُمْ مِّنْ كِتَابٍ	لَمْ يَلِدْ	عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ	وَأَمْطَرْنَا
فَهُمْ مُّقْمَحُونَ	لَكُمْ دِينُكُمْ	تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ	الْمَنْشُورِ
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ	وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا	وَمَا هُمْ بِسُؤْمِنِينَ	أَمْ صَبَرْنَا
لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنَىٰ	ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ	بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ	عَلَيْهِمْ غَضَبٌ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق نمبر (16) تَفْخِيمٌ وَتَرْقِيقٌ

﴿ تَفْخِيمِ جِي معنیٰ حرف ڪي پُر (يعني موتو) پڙهڻ ۽ تَرْقِيقِ جِي معنیٰ حرف ڪي باريڪ (يعني سنهو ڪري) پڙهڻ آهي.

﴿ تي حرف اَلْفِ، لَامٌ رَا ڪڏهن پُر يعني موتا ۽ ڪڏهن باريڪ پڙهيا ويندا آهن.

﴿ اَلْفِ: الف کان اڳ ۾ جيڪڏهن پُر حرف اچي ته الف ڪي پُر ۽ باريڪ حرف اچي ته الف ڪي باريڪ پڙهو.

﴿ لَامٌ: اسمِ جلالِ اللهِ (عَزَّوَجَلَّ) جي لَامُ کان پهرئين حرف تي زبر يا پيش هجي ته اسمِ جلالِ اللهِ (عَزَّوَجَلَّ) جي لَامُ کي پُر پڙهو ۽ اسمِ جلالِ اللهِ (عَزَّوَجَلَّ) جي لام کان پهرئين حرف جي هيٺان زير هجي ته اسمِ جلالِ اللهِ (عَزَّوَجَلَّ) جي لَامُ کي باريڪ پڙهو.﴾

﴿ اسمِ جلالِ اللهِ (عَزَّوَجَلَّ) جي لَامُ کان علاوه باقي سڀئي لام باريڪ پڙهو.﴾
 ﴿ رَا کي پُر پڙهڻ جون صورتون: رَا تي زبر يا پيش هجي، رَا تي دو زبر يا دو پيش هجن، رَا تي کُڙا زبر هجي، رَا ساکن کان پهرئين حرف تي زبر يا پيش هجي، رَا ساکن کان پهريان عارضي زير هجي، رَا ساکن کان پهريان زير بئي لفظ ۾ هجي، رَا ساکن کان پوءِ حروفِ مُسْتَعْلِيه مان ڪو حرف انهيءَ ساڳئي لفظ ۾ هجي.﴾

﴿ رَا کي باريڪ پڙهڻ جون صورتون: رَا جي هيٺان زير يا دو زير هجن، رَا ساکن کان پهريان زير اصلي انهيءَ ساڳئي لفظ ۾ هجي، رَا ساکن کان پهريان ياءُ ساکن هجي.﴾

﴿ عارضي حرڪت: قرآن پاڪ ۾ ڪي لفظ الف سان شروع ٿيندا آهن ۽ الف تي ڪا به حرڪت نه هوندي آهي اُن اَلِف تي جيڪا به حرڪت لڳائي پڙهندؤ اها حرڪت عارضي هوندي جيئن اِزْجَعِي جي الف جي هيٺيان زير عارضي آهي. نوت: هڪ ئي لفظ ۾ رَا ساکن کان پهريان زير اصلي هجي ۽ ان کان پوءِ حرفِ مُسْتَعْلِيه هجي ته رَا ساکن کي موٽو پڙهيو ويندو. جيئن مِرْصَادٍ﴾

قَالَ	صِرَاطَ	سِرَاجًا	كَانَ	مَالًا	مَفَازًا
طَالِبُ	تَابُوا	خَالِدًا	عَابِدُ	غَاسِقِ	طَعَامِ
اللَّهُ	وَاللَّهُ	فَاللَّهُ	إِنَّ اللَّهَ	هُوَ اللَّهُ	مِنَ اللَّهِ

رَسُولُ اللَّهِ	رَضِيَ اللَّهُ	قَالُوا اللَّهُمَّ	لِلَّهِ	بِاللَّهِ	بِسْمِ اللَّهِ
قُلِ اللَّهُمَّ	مَا وَلَّهُمْ	إِلَّا الَّذِينَ	إِنَّ الَّذِينَ	عَلَى	صَلَوَةً
رَجُلٌ	الْمَتَرُ	رُزِقُوا	أَكْثَرُ	أَجْرًا	أَجْرُ
إِبْرَاهِيمَ	عَرْشُ	أَمْ صَبَرْنَا	تُرْجِعُونَ	يُرْزِقُونَ	إِرْجِعْ
إِرْجِعُوا	إِرْجِعِي	إِرْكَعُوا	رَبِّ ارْحَمْهَا	رَبِّ ارْجِعُونِ	إِنْ ارْتَبْتُمْ
أَمْ ارْتَابُوا	كُلُّ فِرْقٍ	فِرْقَةٍ	مِرْصَادٍ	فِي قِرْطَاسٍ	وَالنَّهَارِ
رِجَالٌ	أَمْرٌ	فَاصْبِرْ	فُمْ فَأَنْذِرْ	خَيْرٌ	نَذِيرٌ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق نمبر (17) مذات یا مدون

﴿ مذ جي معني ڊگهو ڪرڻ ۽ چڪڻ آهي. مذ جا ٻه سبب آهن (1) همزه ع

(2) سُكون ُ . مذ جا ٻه قسم آهن: (1) مَدِّ مُتَّصِل (2) مَدِّ مُنْفَصِل (3) مَدِّ لَازِم

(4) مَدِّ لَازِم (5) مَدِّ عَارِض (6) مَدِّ لَازِم عَارِض

﴿ مَدِّ مُتَّصِل: حروف مده کان پوءِ همزه انهي لفظ ۾ هجي ته مَدِّ مُتَّصِل ٿيندي

جيئن جَاءَ

﴿ مَدِّ مُنْفَصِل: حروف مده کان پوءِ همزه ٻئي لفظ ۾ هجي ته مَدِّ مُنْفَصِل

ٿيندي. جيئن فِي أَنْفُسِكُمْ

﴿ مَدِّ مُتَّصِلٍ ۽ مَدِّ مُنْفَصِلٍ كِي ٻہ، اڍائي الف يعني چار يا پنج حرڪات تائين چڪي پڙهو. ﴾

﴿ مَدِّ لَازِمٍ: حروف مَدَّه کان پوءِ سڪون اصلي (ُ ، ُ) هجي ته مَدِّ لازم ٿيندي جيئن جَانُ ﴾

﴿ مَدِّ لَيْنٍ لَازِمٍ: حروف لَيْن کان پوءِ سڪون اصلي ُ هجي ته مَدِّ لَيْن لازم ٿيندي جيئن عَيْنُ. ﴾

﴿ مَدِّ لَازِمٍ ۽ مَدِّ لَيْنٍ لَازِمٍ كِي تي الف، يعني ”چھ حرڪات“ تائين چڪي پڙهو. ﴾

﴿ مَدِّ عَارِضٍ: حروف مَدَّه کان پوءِ عارضي سڪون هجي (يعني وقف جي ڪري ڪو حرف ساڪن ٿي وڃي) ته مَدِّ عَارِض ٿيندي. جيئن مُسْلِمُونَ ۰ ﴾

﴿ مَدِّ لَيْنٍ عَارِضٍ: حروف لَيْن کان پوءِ عارضي سڪون هجي (يعني وقف جي ڪري ڪو حرف ساڪن ٿي وڃي) ته مَدِّ لَيْن عَارِض ٿيندي. جيئن شَفَتَيْنُ ۰ ﴾

﴿ مَدِّ عَارِضٍ ۽ مَدِّ لَيْنٍ عَارِضٍ كِي هڪ، ٻہ يا ٽي الف يعني ”ٻہ، چار يا چھ حرڪات“ جي مقدار تائين چڪي پڙهو. ﴾

﴿ مَدَن جِي هَجِي هِن طَرَح ڪَرِيو جِيئن جَائِءٌ = جِيئم يَأ زِير جِي، هَمَزَه زَبَرَءٌ = جَائِءٌ ﴾

ضَالًا = ضَادَ اَيْفُ لَامُ زَبْرُ ضَالٌ لَامُ دُو زَبْرُ لًا = ضَالًا

جَاءَ	جَائِءٌ	وَالسَّيِّ	سَيِّئَةٌ	أُولَئِكَ
حَدَايِقَ	قُرُوءٍ	أُولِيَاءَ	بِمَا أُنزِلَ	قَالُوا أَمَنَّا
يَأْرُضُ	هُوَ لَاءٌ	لِيُنَيِّئَ إِسْرَائِيلَ	ضَالًا	دَابَّةَ
السُّنَنِ	الذَّاكِرِينَ	جَانُ	مُدَهَا مَتْنِ	أَتَحَاجُّونِي

كَافَّةً ٱلْحَاقَّةُ وَٱصْفَتِ حَاجُوكَ وَحَاجَهُ

تَحْضُونُ يُحَادُّونَ ٱنْ يَتَمَاسَا وَلَا الضَّالِّينَ ۝

يَأُولِ ٱلْأَبَابِ يَتَسَاءَلُونَ رَبِّ ٱلْعَلِيِّنَ ۝ خَوْفٍ ۝ قُرَيْشٍ ۝

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ وَٱلصَّلَاةُ وَٱلسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ ٱلْمُرْسَلِينَ

أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِٱللَّهِ مِنَ ٱلشَّيْطَانِ ٱلرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَنِ ٱلرَّحِيمِ ۝

سبق نمبر (18) حُرُوفِ مُقَطَّعَاتِ

حُرُوفِ مُقَطَّعَاتِ قرآن پاڪ جي ڪجهه سورتن جي شروع ۾ ايندا آهن.

انهن حروف کي مفرد حروف وانگر الڳ الڳ اهڙي طرح پڙهو جو مدن جو مقدار پورو ادا ٿئي ۽ پڻ إخفاء ۽ إدغام اچڻ جي صورت ۾ غٺ به ڪريو.

الم ۝ الله کي پڙهڻ جا ٻه طريقا آهن (1) وصل آلف لَامٌ مَّيْمَةٌ اللهُ (2) وقف آلف لَامٌ مَّيْمَةٌ اللهُ

ص	صَاد	ق	قَاف	ن	نُون	طه	طَاهَا
يس	يَاسِينَ	طس	طَاسِينَ	حم	حَامِيمَ	الر	رَآفَ لَامٌ رَا
الم	ألف لَامٌ مَّيْمَةٌ	الم	ألف لَامٌ مَّيْمَةٌ رَا	حم	حَامِيمَ	عسق	عَيِّنَ سَيِّئَ قَاف
طسم	طَاسِينَ مَّيْمَةٌ	الم	ألف لَامٌ مَّيْمَةٌ صَاد	الم	ألف لَامٌ مَّيْمَةٌ اللهُ	كهيعص	كَانَ هَايَا عَيِّنَ صَاد

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق نمبر (19) زائد الف ”ا“

قرآن پاک ۾ ڪجهه جاين تي اَلِف جي مٿان گول دائري جو نشان ”O“ هوندو آهي اهڙي اَلِف کي زائد اَلِف چوندا آهن. هن الف کي پڙهڻ يا نه پڙهڻ جي تفصيل هي آهي.

(1) هنن ڇهن ڪلمن ۾ ”زائد الف“ کي وقف (يعني رڪڻ جي صورت) ۾ پڙهنداسين پر وصل (يعني ملائي پڙهڻ جي صورت) ۾ نه پڙهنداسين

لَكِنَّا	الظُّنُونَا	الرَّسُولَا	السَّبِيلَا	قَوَارِيرَا	أَنَا
پ 15، الكهف (38)	پ 21، الاحزاب 10،	پ 22، الاحزاب 66	پ 22، الاحزاب 33	پ 29، الدهر 15	(هجراء)

(2)...قرآن پاک جي هن هڪ ڪلمي سلسلا (پ 29، سورة الدهر، 4) جي ”زائد الف“ کي وقف ۾ پڙهڻ ۽ نه پڙهڻ ٻئي جائز آهن.

البت وصل (يعني ملائي پڙهڻ جي صورت) ۾ هن زائد الف کي نه پڙهنداسين

أَفَايُن مَّات	أَفَايُن مَّت	لَا إِلَى اللَّهِ	لَا إِلَى الْجَحِيمِ
پ 4، ال عمران (144)	پ 17، الانبياء (34)	پ 4، ال عمران (158)	پ 23، الطُّفَّت (68)
لِشَأْيٍ	مَلَأَيْهِ	أَنْ تَبُوءَا	وَلَا أَوْضَعُوا
پ 15، الكهف (38)	(هجراء)	پ 6، المائدة (29)	پ 10، التوبة (47)
لَا أَدْبَحَنَّهُ	لَا أَنْتُمْ	مِنْ تَبَائِ	وَمَلَأَيْهِمْ
	پ 28، الحشر (13)	پ 7، الانعام (34)	
تَمُودَا	لَتَتَلَوَا	لَنْ نَدْعُوا	لِيَرْبُؤَانِي

قَوَارِيرًا

وَنَبْلُوا

لِيَبْلُوا

هنن تمار ڪلمن جي لفظ ”آءُ“ ۾ زائد الف ناهي تنهنڪري هن الف کي پڙهنداسين.

مَنْ أَنَابَ

پ 13، الرعد (27)

لِلَّذِينَ

پ 27، الرحمن (10)

أَنَابُوا

پ 23، الزمر (17)

أَنَاسِيَّ

پ 19، الفرقان (49)

عَلَيْكُمْ الْآثَامِلَ

پ 4، ال عمران (119)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق نمبر (20) متفرق قاعدا

﴿ اِقْتَارَ مُطَلَّقٌ هُنَّ چئن لفظن ۾ نُؤن ساڪن ڪانپوءِ حروف یرملون هڪ لفظ ۾ اچڻ جي ڪري ادغام نہ بلڪ اظهار مطلق ٿيندو، ان ڪري انهن چئني لفظن ۾ غنہ نہ ڪريو.﴾

قِنُونٌ

صِنُونٌ

بُنِيَانٌ

دُنِيَا

﴿ سَكَنَتْهُ: آواز روڪي ساهه ڪڍڻ بنا اڳتي پڙهڻ کي سَكَنَتْ چئبو آهي يعني آواز رُڪجي وڃي ۽ ساهه جاري هجي. انهن چئن لفظن ۾ سَكَنَتْ واجب آهي. سَكَنَتْ جو حڪم هي آهي ته مُتَحَرِّڪ کي ساڪن ڪيو وڃي ۽ ٻن زبرن کي اَلِف سان تبديل ڪري پڙهيو وڃي.﴾

عَوَجًا سَكَنَتْهُ قَيْبًا

پ 15، الكهف (1)

مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا سَكَنَتْهُ

پ 23، يس (52)

كَلَّابٌ سَكَنَتْهُ رَانَ

پ 30، المطففين (14)

وَقَيْلٌ مِّنْ رَّاقٍ سَكَنَتْهُ

پ 29، القيلة (27)

ص: قرآن پاڪ ۾ چار لفظ صَاد سان لکيا ويندا آهن ۽ صَاد تي باريڪ سِين به لکيل هوندو آهي ان کي پڙهڻ جو تفصيل هن طرح آهي: (1) ۽ (2) ۾ صرف س پڙهو، (3) ۾ ص ۽ س ٻئي پڙهڻ جائز آهن. (4) ۾ صرف ص پڙهو.

يَبْصُطُ

(1) پ 2، البقرة (245)

بَصُطَةٌ

(2) پ 8، الاعراف (69)

أَمْهُمُ الْمَصِيطُونَ

(3) پ 27، الطور (37)

بِصْطِرٍ

(4) پ 30، الغاشية (22)

تسهيل: تسهيل جي معنيٰ آهي نرمي ڪرڻ يعني ٻئي همزه کي نرمي سان پڙهو. قرآن پاڪ ۾ صرف هڪ لفظ ۾ تسهيل واجب آهي.

امالہ: زبر کي زير جي طرف ۽ اَلِف کي يَا جي طرف مائل ڪري پڙهڻ کي امالہ چوندا آهن. امالہ جي ر کي اُردو ۽ سنڌي جي لفظ قطري جي را وانگر پڙهو يعني ري نه بلڪ زي پڙهو.

امالہ جي هجي هن طرح ڪيو! مَيِّمَ جِيِّمَ زبر مَجْجَ ، رَا اِمَالَه واري ري = مَجْرَهَا ، هَا = اَلِف زبر هَا = مَجْرَهَا

بُئْسَ اِلِسْمُ الْفُسُوقُ هن لفظ ۾ لَام کان پهريان ۽ لَام کان پوءِ ٻئي اَلِف نه پڙهو بلڪ لَام کي زير ڏئي پڙهو.

(تسهيل)

ءَاَعَجَبِيٌّ وَّعَرَبِيٌّ

پ 24، حَمَّ السجدة (44)

(امالہ)

مَجْرَهَا

پ 12، هود (41)

بُئْسَ اِلِسْمُ الْفُسُوقُ

پ 26، الحجرات (11)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

سبق نمبر (21) وَقْفَ

☞ **وَقْفَ:** وقف جي معنيٰ بيهڻ ۽ رڪڻ آهي. يعني جنهن لفظ تي وقف ڪيو ته ان لفظ جي آخري حرف تي آواز ۽ ساهه ٻنهي کي ختم ڪيو.
 ☞ لفظ جي آخري حرف تي زبر، زير، پيش، ٻه زيرون، ٻه پيش، ڪڙي زير، آلتا پيش هجي ته ان حرف کي **وقف** ۾ ساکن ڪريو.
 ☞ لفظ جي آخري حرف تي ٻه زيرون هجن ته ان کي وقف جي حالت ۾ الف سان بدلايو.

☞ لفظ جي آخر ۾ **گول تاءُ "ة"** تي ڪڙي ڪهڙي به حرڪت هجي يا تنوين، ان کي وقف جي حالت ۾ ها ساکن "ه" سان بدلايو.
 ☞ ڪڙا زبر، حروفِ مدّه ۽ ساکن حروف وقف جي حالت ۾ تبديل نه ٿيندا.
 ☞ **مُشَدَّدَ** حرف تي وقف جي صورت ۾ تشديد باقي رکڻ جي حرڪت کي ظاهر ٿيڻ نه ڏيو.

☞ **نُون قُطْبِي:** تنوين کان پوءِ همزه وِصلي اچي ته وصل ۾ همزه وِصلي کي ڪيرائيندي تنوين جي نُون ساکن کي زير ڏئي هڪ ننڍو نُون لکيو ويندو آهي ان کي نُون قُطْبِي چوندا آهن.

نُون قُطْبِي وارن ڪلمن جي هجي هن طرح ڪيو:

☞ **عَلَامَاتِ وَقْفَ:** وقف جي ڪجهه نشانين جو تفصيل هيٺ ڏجي ٿو.

☞ **0:** هي وقفِ تام ۽ آيت مڪمل ٿيڻ جي علامت آهي هتي بيهڻ گهرجي.

☞ **م:** هي وقفِ لازم جي علامت آهي هتي ضرور بيهڻ گهرجي.

☞ **ط:** هي وقفِ مطلق جي علامت آهي هتي بيهڻ بهتر آهي.

ج: هي وقف جائز جي علامت آهي هتي بيهڻ بهتر ۽ نه بيهڻ به جائز آهي.

ز: هي وقف مُجَوَز جي علامت آهي هتي بيهڻ جائز پر نه بيهڻ بهتر آهي.

ص: هي وقف مُرَحَّص جي علامت آهي هتي ملائي پڙهڻ گهرجي.

لا: جيڪڏهن آيت جي مٿان ۰ لکيل هجي ته بيهڻ ۽ نه بيهڻ ۾ اختلاف آهي آيت کان علاوه لا لکيل هجي ته نه بيهو.

إِعَادَةُ: وقف ڪرڻ کان پوءِ پُنيان ملائي پڙهڻ کي اعاده چئبو آهي.

صَدَقَيْنِ	نَدِمَيْنِ	مُسْتَقِيمِ	فِيهِ	شَفَتَيْنِ	بِالْحَقِّ
صَدَقَيْنِ	نَدِمَيْنِ	مُسْتَقِيمِ	فِيهِ	شَفَتَيْنِ	بِالْحَقِّ
نَسْتَعِينُ	يَشَاءُ	مِنْ قَبْلُ	شَهْرٍ	شَيْءٌ	قِسْطٌ
نَسْتَعِينُ	يَشَاءُ	مِنْ قَبْلُ	شَهْرٍ	شَيْءٌ	قِسْطٌ
لَهُوَ	قَدِيرٌ	بَرَقٌ	بِهِ	عِبَادَةٌ	بِأَمْرِهِ
لَهُوَ	قَدِيرٌ	بَرَقٌ	بِهِ	عِبَادَةٌ	بِأَمْرِهِ
رَبَّهُ	أَخْلَدَهُ	مَوَازِينُهُ	أَلْفَاظًا	عِلْمًا	نَبِيًّا
رَبَّهُ	أَخْلَدَهُ	مَوَازِينُهُ	أَلْفَاظًا	عِلْمًا	نَبِيًّا
قُوَّةٌ	رَقَبَةٌ	جَارِيَةٌ	وَتَوَلَّى	مِنَ الْأُولَى	فَتَرَضَى
قُوَّةٌ	رَقَبَةٌ	جَارِيَةٌ	وَتَوَلَّى	مِنَ الْأُولَى	فَتَرَضَى
وَأَنْحَرُ	فَارْعَبُ	فَحَدِّثُ	فِيهَا	تَهْتَدُوا	قَوْلِي
وَأَنْحَرُ	فَارْعَبُ	فَحَدِّثُ	فِيهَا	تَهْتَدُوا	قَوْلِي
خَيْرًا	الْوَصِيَّةُ	شَيْبًا	السَّمَاءُ	مُنِيبٌ	إِدْخُلُوهَا
خَيْرًا	الْوَصِيَّةُ	شَيْبًا	السَّمَاءُ	مُنِيبٌ	أَدْخُلُوهَا

خَبِيرًا ۝ الَّذِي
خَبِيرًا ۝ الَّذِي

قَدِيرٌ ۝ الَّذِي
قَدِيرٌ ۝ الَّذِي

مُبِينٌ ۝ اِقْتُلُوا
مُبِينٌ ۝ اِقْتُلُوا

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ۝ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

سبق نمبر (22) نماز

➤ هن سبق کي هجي ۽ روان بنهي طريقن سان پڙهو.

➤ هن سبق ۾ به پنين سيني سبقن جي قاعدن ۽ حرفن جي ادائينگي جو خاص خيال رکو. خاص ڪري ملندڙ جلندڙ آواز وارن حرفن ۾ واضح فرق ڪريو.

➤ ياد رکو! انهن حرفن ۾ فرق نه ڪرڻ جي ڪري جيڪڏهن معنيٰ فاسد ٿي وئي ته نماز نه ٿيندي.

تَكْبِيرِ تَحْرِيْمِهِ: اَللّٰهُ اَكْبَرُ

ثَنَاء: سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اِسْمُكَ وَتَعَالٰى
جَدُّكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ ۝

تَعَوُّذ: اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ۝

تَسْبِيْهِ: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ:
 أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾
 مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٤﴾
 اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٥﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
 عَلَيْهِمْ ﴿٦﴾ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ:
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ وَ لَمْ
 يُولَدْ ﴿٣﴾ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

رُكُوع جِي تَسْبِيح: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ ط

تَسْبِيح: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ ط

تَحْمِيد: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ ط

تَسْبِيحِ سَجْدَةٍ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى ط

تَشْهَدُ:

الَّتَحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ
اللَّهِ الصَّالِحِينَ ۝ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ط

دُرُودِ اِبْرَاهِيمَ:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ط اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ
حَمِيدٌ مَجِيدٌ ۝

دُعَاءِ مَا تُورَثُهُ:

اللَّهُمَّ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۝ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ۝
رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ۝

سَلَامٌ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ^ط

دُعَاءِ قُنُوتٍ:

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنُؤْمِنُ بِكَ وَنَتَوَكَّلُ
عَلَيْكَ وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ^ط وَنَشْكُرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ
وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَفْجُرُكَ^ط اللَّهُمَّ إِنَّا نَعْبُدُكَ
نُصَلِّي وَنَسْجُدُ وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَخْفِدُ وَنَرْجُوا رَحْمَتَكَ
وَنَخْشَى عَذَابَكَ إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَفَّارِ مُلْحِقٌ ۝

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ مَعْدِنِ الْجُودِ وَالْكَرَمِ
وَآلِهِ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

سوال ۱۱ جواب

سبق نمبر 1

سوال 1: حُرُوفِ مُفْرَدَاتِ كَهْطَا آهَن؟

جواب: حُرُوفِ مُفْرَدَاتِ 29 آهَن.

سوال 2: حُرُوفِ مُسْتَعْلِيَةِ كَيْتِرَا آهَن ۽ كَهْطَا آهَن؟

جواب: حُرُوفِ مُسْتَعْلِيَةِ ست آهَن ۽ اهي هي آهَن: خ، ص، ض، ط، ظ، غ، ق.

سوال 3: حُرُوفِ مُسْتَعْلِيَةِ كِي كَيْئَن پڙهيو آهي ۽ ان جو مجموعو ڇا آهي؟

جواب: حُرُوفِ مُسْتَعْلِيَةِ كِي هميشه هر حالت ۾ پُر يعني موٽو پڙهيو ويندو

آهي ۽ ان جو مجموعو خَصَّ صَفْطِ قَطُّ آهي.

سوال 4: ڇين سان ادا ٿيڻ وارا حروف ڪيترا ۽ ڪهڙا ڪهڙا آهن؟

جواب: ڇين سان ادا ٿيڻ وارا حروف چار آهن. به، ف، م، و

سوال 5: حروف صفيريه يعني سڀني وارا حروف ڪيترا ۽ ڪهڙا ڪهڙا

آهن؟

جواب: حروف صفيريه يعني سڀني وارا حروف ٽي آهن: ز، س، ص

سبق نمبر 3

سوال 6: حَرَكَاتِ ڇا ڪي ڇڻبو آهي؟

جواب: زبر ُ، زير ِ، پيش َ، ۽ ۉ ڪي حرڪات ڇڻبو آهي.

سوال 7: حَرَكَاتِ ڪي ڪيئن پڙهيو آهي؟

جواب: حرڪات ڪي بنا چڪڻ جي، بنا جهٽڪي جي معروف پڙهيو ويندو.

سوال 8: تَنوِين چا کي چئبو آهي؟ سبق نمبر 5

جواب: دو زبر ُ، دو زير ِ، ۽ دو پيش َ کي تنوين چوندا آهن. تنوين نون ساکن هوندو آهي جيڪو لفظ جي آخر ۾ ايندو آهي، ان کي تنوين جو آواز نون ساکن وانگر هوندو آهي.

سوال 9: حُرُوفِ مَدَّةَ کيترا آهن ۽ ڪهڙا ڪهڙا آهن؟ سبق نمبر 7

جواب: حروفِ مَدَّةَ ٽي آهن ۽ اهي هي آهن اَلِف، وَاو، يَاءُ.

سوال 10: اَلِفِ مَدَّة، وَاوِ مَدَّة ۽ يَاءِ مَدَّة ڪڏهن ٿيندا؟

جواب: اَلِفِ کان پهريان زبر هجي ته اَلِفِ مَدَّة، وَاوِ ساکن کان پهريان پيش هجي ته وَاوِ مَدَّة، يَاءِ ساکن کان پهريان زير هجي ته يَاءِ مَدَّة ٿيندو.

سوال 11: حُرُوفِ مَدَّةَ کي ڪيئن پڙهيو ويندو آهي؟

جواب: حروفِ مَدَّةَ کي هڪ الف يعني ٻن حرڪتن جي برابر چڪي پڙهيو ويندو آهي.

سوال 12: ڪڙي حَرَڪات چا کي چوندا آهن؟ سبق نمبر 8

جواب: ڪڙا زبر ُ، ڪڙي زير ِ، اَلتَا پيش َ کي ڪڙي حرڪات چوندا آهن.

سوال 13: ڪڙي حرڪات کي ڪيئن پڙهيو ويندو آهي؟

جواب: ڪڙي حرڪات کي حروفِ مَدَّة وانگر هڪ اَلِفِ يعني ٻن حرڪتن جيترو چڪي پڙهيو ويندو آهي.

سوال 14: حُرُوفِ لِيْنِ کيترا ۽ ڪهڙا ڪهڙا آهن؟ سبق نمبر 9

جواب: حُرُوفِ لِيْنِ ٻه آهن وَاوِ ۽ يَاءُ.

سوال 15: حُرُوفِ لِيْنِ کي ڪهڙي طريقي سان پڙهيو ويندو آهي؟

جواب: حُرُوفِ لِيْنِ کي بنا چڪڻ جي، بنا جهٽڪي جي نرمي سان معروف پڙهيو ويندو آهي.

سوال 16: وَاوِ لِيْنِ ۽ يَاءِ لِيْنِ ڪڏهن ٿيندا؟

جواب: وَاو ساکن کان پهريان زبر هجي ته وَاو لين ۽ يا ساکن کان پهريان زبر هجي ته يا لين ٿيندو.

سوال 17: قَلَقَلَهَ جي معنيٰ ڇا آهي؟

جواب: قَلَقَلَهَ جي معنيٰ جنبش ۽ حرڪت آهي يعني انهن حرفن جي ادا ڪرڻ وقت مخرج ۾ جنبش ٿيندي آهي. جنهن جي ڪري آواز موت کائيندي نڪرندو آهي.

سوال 18: حروفِ قَلَقَلَهَ کيترا آهن، ڪهڙا ڪهڙا آهن ۽ انهن جو مجموعو ڇا آهي؟

جواب: حروفِ قَلَقَلَهَ پنج آهن ۽ اهي هي آهن ق، ط، ب، ج، د حروفِ قَلَقَلَهَ جو مجموعو قُطْبُ جَدِّ آهي.

سوال 19: حروفِ قَلَقَلَهَ ۾ ڪڏهن قَلَقَلَهَ خوب ظاهر ٿيندو؟

جواب: جڏهن حروفِ قَلَقَلَهَ ساکن هجن ته انهن ۾ قَلَقَلَهَ خوب ظاهر ٿيندو.

سوال 20: جيڪڏهن قَلَقَلَهَ مُشَدَّدَ حروف هجن ته ان کي ڪيئن پڙهيو؟

جواب: جڏهن قَلَقَلَهَ مُشَدَّدَ حروف هجن ته انهن کي جمائي ادا ڪنداسين.

سوال 21: همزه ساکن (أ، ء) کي ڪيئن پڙهيو ويندو؟

جواب: همزه ساکن (أ، ء) کي هميشه جهٽڪو ڏئي پڙهيو ويندو.

سوال 22: نون ساکن ۽ تنوين جا کيترا قاعدا آهن ۽ ڪهڙا ڪهڙا آهن؟

جواب: نون ساکن ۽ تنوين جا چار قاعدا آهن ۽ اهي هي آهن:
إِظْهَارٌ، إِخْفَاءٌ، إِدْغَامٌ، إِقْلَابٌ

سوال 23: إِظْهَارٌ جو قاعدو ٻڌايو؟

جواب: نُون ساکن ۽ تنوين کان پوءِ حُرُوفِ حَلْقِي مان ڪو حرف اچي ته اظهار ٿيندو. يعني نُون ساکن ۽ تنوين ۾ غنة نه ٿيندو.

سوال 24: حُرُوفِ حَلْقِي کيترا آهن ۽ ڪهڙا ڪهڙا آهن؟

جواب: حُرُوفِ حَلْقِي (6) ڇهه آهن ۽ اهي هي آهن: ه، ع، ح، غ، خ

سوال 25: اِخْفَاءَ جو قاعدو ٻڌايو؟

جواب: نُؤن ساڪن ۽ تنوين کان پوءِ حُرُوفِ اِخْفَاءَ مان ڪو حرف اچي ته اِخْفَا ٿيندو يعني نُؤن ساڪن ۽ تنوين ۾ غنّه ڪري پڙهيو ويندو.

سوال 26: حُرُوفِ اِخْفَاءَ ڪيترا ۽ ڪهڙا ڪهڙا آهن؟

جواب: حُرُوفِ اِخْفَاءَ (15) پندرهن آهن ۽ اهي هي آهن: ت، ث، ج، د، ذ، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ف، ق، ڪ

سوال 27: تَشْدِيدَ ڇا ڪي چئبو آهي ۽ تَشْدِيدَ واري حرف کي ڇا چوندا آهن؟

جواب: تن ڏندن ۳ واري شڪل کي تَشْدِيدَ چئبو آهي جنهن حرف تي تَشْدِيدَ هجي ان کي مُشَدَّدَ چوندا آهن.

سوال 28: نُؤن مُشَدَّدَ ۽ مِيَمَ مُشَدَّدَ ۾ ڇا ٿيندو؟ سبق نمبر 13

جواب: نُؤن مُشَدَّدَ ۽ مِيَمَ مُشَدَّدَ ۾ هميشه غنّه ٿيندو آهي.

سوال 29: غنّه ڇا ڪي چئبو آهي ۽ ان جو مقدار ڇا آهي؟

جواب: نڪ ۾ آواز کڻي وڃڻ کي غنّه چئبو آهي، غنّه جو مقدار هڪ الف جي برابر آهي.

سوال 30: مُشَدَّدَ حرف کي ڪيئن پڙهيو ويندو؟

جواب: مُشَدَّدَ حرف کي ٻه دفعا پڙهيو ويندو، هڪ دفعو پاڻ کان پهريان واري مُتحرڪ حرف سان ملائي ۽ ٻيهر خود پنهنجي حرڪت مطابق ٿورو بيهي ڪري.

سوال 31: اِدْغَامَ جو قاعدو ٻڌايو؟ سبق نمبر 14

جواب: نون ساڪن يا تنوين کان پوءِ حُرُوفِ يَرْمَلُون مان ڪو حرف اچي ته اِدْغَامَ ٿيندو. ر ۽ ل ۾ غنّه نه ٿيندو، باقي چئن ۾ غنّه ٿيندو.

سوال 32: حُرُوفِ يَرْمَلُون ڪيترا ۽ ڪهڙا ڪهڙا آهن؟

جواب: حُرُوفُ يَرْمَلُونَ ڇهه آهن ۽ اُهي هي آهن، (ي، ر، م، ل، و، ن)،
سوال 33: اِقْلَابِ جو قاعدو ٻڌايو؟

جواب: نُون ساڪن يا تنوين کان پوءِ حرفِ ب اچي ته اِقْلَابِ ٿيندو يعني نُون ساڪن ۽ تنوين کي مِيَمَ سان بدلائي اِخْفَاءِ ڪريو يعني غَنَ ڪري پڙهو.

سوال 34: مِيَمَ ساڪن جا ڪيترا قاعدا آهن ۽ اُهي ڪهڙا ڪهڙا آهن؟ سبق نمبر 15

جواب: مِيَمَ ساڪن جا ٽي قاعدا آهن ۽ اُهي هي آهن: اِدْغَامِ شَفَوِي، اِخْفَاءِ شَفَوِي، اِظْهَارِ شَفَوِي.

سوال 35: اِدْغَامِ شَفَوِي جو قاعدو ٻڌايو؟

جواب: مِيَمَ ساڪن کان پوءِ ٻيو حرف اچي ته مِيَمَ ساڪن ۾ اِدْغَامِ شَفَوِي ٿيندو يعني غَنَ ڪيو ويندو.

سوال 36: اِخْفَاءِ شَفَوِي جو قاعدو ٻڌايو؟

جواب: مِيَمَ ساڪن کان پوءِ حرفِ ب اچي ته مِيَمَ ساڪن ۾ اِخْفَاءِ شَفَوِي ٿيندو يعني غَنَ ڪيو ويندو.

سوال 37: اِظْهَارِ شَفَوِي جو قاعدو ٻڌايو؟

جواب: مِيَمَ ساڪن کان پوءِ حرفِ ب ۽ م کان علاوه ڪو به حرف اچي ته مِيَمَ ساڪن ۾ اِظْهَارِ شَفَوِي ٿيندو يعني غَنَ نه ڪيو ويندو.

سوال 38: تَفْخِيمِ و تَرْقِيقِ جي معنيٰ ڇا آهي؟ سبق نمبر 16

جواب: تَفْخِيمِ جي معنيٰ حرفِ کي پُر (يعني موٽو) پڙهڻ ۽ تَرْقِيقِ جي معنيٰ حرفِ کي باريڪ پڙهڻ آهي.

سوال 39: اِسْمِ جَلَالِ اللهِ (عَدَّجَلَّ) جي لَامِ کي ڪڏهن موٽو پڙهيو ويندو ۽ ڪڏهن باريڪ پڙهيو ويندو؟

جواب: اسمِ جلالِ الله (عَزَّوَجَلَّ) جي لام کان پهرئين حرف تي زبر يا پيش هجي ته اسمِ جلالِ الله (عَزَّوَجَلَّ) جي لام کي موتو پڙهيو ويندو ۽ اسمِ جلالِ الله (عَزَّوَجَلَّ) جي لام کان پهرئين حرف جي هيٺيان زير هجي ته اسمِ جلالِ الله (عَزَّوَجَلَّ) جي لام کي باريڪ پڙهيو ويندو.

سوال 40: اَلفَ کي ڪڏهن موتو ۽ ڪڏهن باريڪ پڙهيو ويندو؟

جواب: الف کان پهريان موتو حرف اچي ته الف کي موتو ۽ باريڪ حرف اچي ته الف کي باريڪ پڙهيو ويندو.

سوال 41: رَا کي موتو پڙهڻ جي صورت ٻڌايو؟

جواب: (1) را تي زُبر يا پيش هجي (2) را تي به زبرون يا به پيش هجن (3) را تي ڪُڙا زبر هجي (4) را ساڪن کان پهرئين حرف تي زُبر يا پيش هجي (5) را ساڪن کان پهريان عارضي زير هجي (6) را ساڪن کان پهريان زير بئي لفظ ۾ هجي (7) را ساڪن کان پوءِ حروفِ مُسْتَعْلِيه مان ڪو حرف انهي لفظ ۾ هجي ته انهن سڀني صورتن ۾ را کي موتو پڙهيو ويندو.

سوال 42: را کي باريڪ پڙهڻ جون صورتون ٻڌايو؟

جواب: (1) را جي هيٺيان زير يا به زبرون هجن (2) را ساڪن کان پهريان زير اصلي انهيءَ لفظ ۾ هجي (3) را ساڪن کان پهريان ”يا“ ساڪن هجي ته انهن سڀني صورتن ۾ را کي باريڪ پڙهيو ويندو.

سوال 43: عارضي زير ڇا کي چوندا آهن؟

جواب: قرآنِ پاڪ ۾ ڪي لفظ الف سان شروع ٿيندا آهن ۽ الف تي ڪا به حرڪت نه هوندي آهي. ان الف تي جيڪا به حرڪت لڳائي پڙهبي اها عارضي حرڪت هوندي جيئن اِرْجِيءُ جي الف جي هيٺيان زير عارضي آهي.

سبق نمبر 17

سوال 44: مَدَ جي ڇا معنيٰ آهي هن جا ڪيترا سبب آهن ۽ ڪهڙا ڪهڙا آهن؟

جواب: مد جي معني ڊگهو ڪرڻ ۽ چڪڻ آهي مد جا ٻه سبب آهن (1) **هَمْزَه** (2) **سُكُون**

سوال 45: مد جا ڪيترا ۽ ڪهڙا ڪهڙا قسم آهن؟

جواب: مد جا ڇهه قسم آهن ۽ اهي هي آهن: (1) **مَدِّ مُتَّصِل** (2) **مَدِّ مُنْفَصِل**

(3) **مَدِّ لَازِم** (4) **مَدِّ لَيْن** (5) **مَدِّ عَارِض** (6) **مَدِّ لَيْن عَارِض**

سوال 46: **مَدِّ مُنْفَصِل** ڪڏهن ٿيندي؟

جواب: حُرُوفِ مَدِّهَ کان پوءِ همزه انهي لفظ ۾ هوندو ته **مَدِّ مُنْفَصِل** ٿيندي.

سوال 47: **مَدِّ مُنْفَصِل** ڪڏهن ٿيندي؟

جواب: حروفِ مَدِّهَ کان پوءِ همزه ٻئي لفظ ۾ هجي ته **مَدِّ مُنْفَصِل** ٿيندي.

سوال 48: **مَدِّ مُنْفَصِل** ۽ **مَدِّ مُنْفَصِل** کي ڪيترو چڪي پڙهيو ويندو؟

جواب: **مَدِّ مُتَّصِل** ۽ **مَدِّ مُنْفَصِل** کي ٻه، اڍائي الف يعني چار يا پنج حرڪات جي

مقدار جيترو چڪي پڙهيو ويندو.

سوال 49: **مَدِّ لَازِم** ڪڏهن ٿيندي؟

جواب: حروفِ مَدِّهَ کان پوءِ سڪونِ اصلي (ُ ، ِ) هجي ته مد لازم ٿيندي .

سوال 50: **مَدِّ لَيْن** ڪڏهن ٿيندي؟

جواب: حروفِ لِين کان پوءِ سڪونِ اصلي (ِ) هجي ته مد لين لازم ٿيندي.

سوال 51: **مَدِّ لَازِم** ۽ **مَدِّ لَيْن** لازم کي ڪيترو چڪي پڙهڻ گهرجي؟

جواب: مد لازم ۽ مد لين لازم کي ٽي الف، يعني ڇهه حرڪات جيترو چڪي پڙهڻ

گهرجي.

سوال 52: **مَدِّ عَارِض** ڪڏهن ٿيندي؟

جواب: حروفِ مَدِّهَ کان پوءِ عارضي سڪون هجي يعني وقف جي ڪري ڪو

حرف ساکن ٿي وڃي ته مد عارض ٿيندي.

سوال 53: **مَدِّ لَيْن عَارِض** ڪڏهن ٿيندي؟

جواب: حروفِ لِين کان پوءِ عارضي سڪون هجي يعني وقف جي ڪري ڪو

حرف ساکن ٿئي ته مد لين عارض ٿيندي.

سوال 54: مدّعارض ۽ مدّلين عارض کي کيترو چڪي پڙهڻ گهرجي؟

جواب: مدّعارض ۽ مدّلين عارض کي هڪ، ٻه يا ٽي الف يعني ٻه، چار يا ڇهه حرڪات جي مقدار جيسترو چڪي پڙهڻ گهرجي.

سوال 55: زَائِدُ الْفِ چا کي چئبو آهي ۽ چا اُن کي پڙهيو آهي؟ سبق نمبر 19

جواب: قرآن پاڪ ۾ ڪجهه جڳهن تي الف جي مٿان گول دائري ”O“ جو نشان هوندو آهي اهڙي الف کي زائد الف چوندا آهن ۽ اهو الف ناهي پڙهيو.

سبق نمبر 20

سوال 56: دُنْيَا، بُنْيَانُ، صُنُوَانُ ۽ قُنُوَانُ جي نون ساڪن ۾ ڪهڙو قاعدو آهي؟

جواب: انهن چئن لفظن ۾ نون ساڪن کان پوءِ حروف يرملون هڪ لفظ ۾ اچڻ جي ڪري اِداغَمَ نه بلڪ اِظْهَارُ مُطَلَقٌ ٿيندو ان ڪري انهن لفظن ۾ غنة نه ٿيندو.

سوال 57: سَكَّتَ چا کي چئبو آهي؟

جواب: آواز روڪي ڪري ساهه ڪڍڻ بنا اڳتي پڙهڻ کي سَكَّتَ چوندا آهن، يعني آواز رکجي وڃي ۽ ساهه جاري رهي.

سوال 58: تَسْمِيْلُ جي ڇا معنيٰ آهي؟

جواب: تَسْمِيْلُ جي معنيٰ نرمي ڪرڻ آهي يعني ٻئي همزه کي نرمي سان پڙهڻ.

سوال 59: اِمَالَهُ چا کي چوندا آهن؟

جواب: زير کي زير ۽ الف کي يا جي طرف مائل ڪري پڙهڻ کي اِمَالَهُ چوندا آهن.

سوال 60: اِمَالَهُ جي را کي ڪيئن پڙهيو ويندو؟

جواب: اِمَالَهُ جي را کي اردو ۽ سنڌي جي لفظ قطري جي را وانگر پڙهيو يعني ري نه بلڪ رِي پڙهيو ويندو.

سبق نمبر 21

سوال 61: وَقْفُ جي ڇا معنيٰ آهي؟

جواب: وَقْفُ جي معنيٰ بيهڻ ۽ رڪڻ آهي.

سوال 62: وَقْفُ جي حالت ۾ لفظ جي آخري حرف تي زبر، زير، پيش، ٻه

زيرون يا ٻه پيش هجن ته ڇا ڪرڻ گهرجي؟

جواب: وَقْفَ جي حالت ۾ لفظ جي آخري حرف تي زبر، زير، پيش، ٻه زيرون يا ٻه پيش هجن ته ان حرف کي ساڪن ڪيو ويندو.

سوال 63: وَقْفَ جي حالت ۾ لفظ جي آخري حرف تي دو زبر جي تنوين هجي ته ڇا ڪرڻ گهرجي؟

جواب: وَقْفَ جي حالت ۾ لفظ جي آخري حرف تي دو زبر جي تنوين هجي ته ان کي الف سان بدلايو ويندو.

سوال 64: وقف جي حالت ۾ گول تا ”ة“ هجي ته ڇا ڪرڻ گهرجي؟

جواب: گول تا ”ة“ تي ڪا به حرڪت هجي ان کي وقف جي حالت ۾ ها ساڪن ”ه“ سان بدلايو ويندو.

سوال 65: نُونُ قُطْنِي ڇا ڪي چوندا آهن؟

جواب: تنوين کانپوءِ همزه وصلي اچي ته وصل ۾ همزه وصلي کي ڪيرائي تنوين جي نون ساڪن کي زير ڏئي هڪ ننڍو نون لکيو ويندو آهي ان کي نُونُ قُطْنِي چوندا آهن.

سوال 66: گول دائرو ”o“ وقف جي ڪهڙي علامت آهي ۽ هن تي ڇا ڪرڻ گهرجي؟

جواب: هي وقف تار ۽ آيت مڪمل ٿيڻ جي علامت آهي هن تي بيهڻ گهرجي.

سوال 67: م وقف جي ڪهڙي علامت آهي ۽ هن تي ڇا ڪرڻ گهرجي؟

جواب: هي وقف لازم جي علامت آهي هتي ضرور بيهڻ گهرجي.

سوال 68: ط وقف جي ڪهڙي علامت آهي ۽ هن تي ڇا ڪرڻ گهرجي؟

جواب: هي وقف مطلق جي علامت آهي هتي بيهڻ بهتر آهي.

سوال 69: ج وقف جي ڪهڙي علامت آهي ۽ هن تي ڇا ڪرڻ گهرجي؟

جواب: هي وقف جائز جي علامت آهي هتي بيهڻ بهتر ۽ نه بيهڻ به جائز آهي.

سوال 70: ز وقف جي ڪهڙي علامت آهي ۽ هن تي ڇا ڪرڻ گهرجي؟

جواب: هي وقف مُجَوِّزُ جي علامت آهي هتي بيهڻ جائز مگر نه بيهڻ بهتر آهي.

سوال 71: ص وقف جي ڪهڙي علامت آهي ۽ هن تي ڇا ڪرڻ گهرجي؟

جواب: هي وقف مَرَحَّصُ جي علامت آهي هتي ملائي پڙهڻ گهرجي.

سوال 72: لا بابت وقف جي وضاحت فرمايو؟

جواب: جيڪڏهن آيت جي مٿان لا لکيل هجي ته بيهڻ ۽ نه بيهڻ ۾ اختلاف

آهي آيت کان علاوه ”لا“ لکيل هجي ته نه بيهو.

سوال 73: اعاده ڇا ڪي چوندا آهن؟

جواب: وقف ڪرڻ کان پوءِ پٺيان کان ملائي پڙهڻ کي اعاده چوندا آهن.

سوال 74: سُنْتَن جو پابند ۽ نيڪ بڻجڻ جي لاءِ ڪهڙو وظيفو پڙهڻ

گهرجي؟

جواب: سُنْتَن جو پابند ۽ نيڪ بڻجڻ جي لاءِ اٽندي ويهندي (يَا خَبِيرُ) پڙهڻ گهرجي.

سوال 75: علم جا پنج درجا ڪهڙا ڪهڙا آهن؟

جواب: علم جا پنج درجا هي آهن: (1) خاموش رهڻ (2) ڌيان سان ٻڌڻ

(3) جيڪي ٻڌو ان کي ياد رکڻ (4) جيڪو سکيو ان تي عمل ڪرڻ

(5) جيڪو علم حاصل ٿيو ان کي ٻين تائين پهچائڻ.

سوال 76: حافظي جي مضبوطي جو وظيفو ٻڌايو؟

جواب: يَا عَلِيمُ 21 دفعا (اول آخر هڪ هڪ ڀيرو درود شريف) پڙهي پاڻي تي

دم ڪري 40 ڏينهن نيراني پيئو (يا پيئاريو) اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ (پيئڻ واري

جو حافظو مضبوط ٿيندو)

سوال 77: سبق ياد ڪرڻ کان پهريان ڪهڙي دعا پڙهڻ گهرجي؟

جواب: سبق ياد ڪرڻ کان پهريان اول آخر دُرُودِ شَرِيفِ پڙهي هي دعا

اللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَاَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ پڙهڻ گهرجي.

سوال 78: وُضُو ۾ گهڻا فرض آهن ۽ ڪهڙا ڪهڙا آهن؟

جواب: وُضو ۾ چار فرض آهن ۽ اُهي هي آهن: (1) سڄو منهن ڏوٽڻ (2) نونين سميت ٻئي ٻانهون ڏوٽڻ (3) مٿي جي چوٿين حصي جو مسح ڪرڻ (4) پيڏين سميت ٻئي پير ڏوٽڻ.

سوال 79: غُسل ۾ گهڻا فرض آهن ۽ ڪهڙا ڪهڙا آهن؟

جواب: غُسل جا ٽي فرض آهن ۽ اُهي هي آهن (1) گُڙي ڪرڻ (2) نڪ ۾ پاڻي چاڙهڻ (3) سڄي ظاهري جسم تي پاڻي وهائڻ.

سوال 80: تَيَمُّم ۾ ڪيترا ۽ ڪهڙا ڪهڙا فرض آهن؟

جواب: تَيَمُّم جا ٽي فرض آهن ۽ اُهي هي آهن: (1) نِيَّت (2) سڄي منهن تي هٿ گهمائڻ (3) نونين سميت ٻنهي ٻانهن جو مسح ڪرڻ.

سوال 81: نِماز ۾ ڪيترا ۽ ڪهڙا ڪهڙا شرط آهن؟

جواب: نماز جا چھ شرط آهن ۽ اُهي هي آهن: (1) طهارة (2) سِتْرَ عورت (3) اِسْتِقْبَالِ قِبْلَہ (4) وقت (5) نِيَّت (6) تَكْبِيرَ تَحْرِيمَ

سوال 82: نماز ۾ ڪيترا فرض آهن ۽ ڪهڙا ڪهڙا آهن؟

جواب: نماز ۾ ست فرض آهن اهي هي آهن:

تڪبيرِ تحريم (2) قيام (3) قراءت (4) رُڪوع (5) سُجُود (6) قَعْدَه اخيره (7) خُرُوجِ بَصْنَعَه

اللہ عَزَّوَجَلَّ! مجھے حافظِ قرآن بنا دے

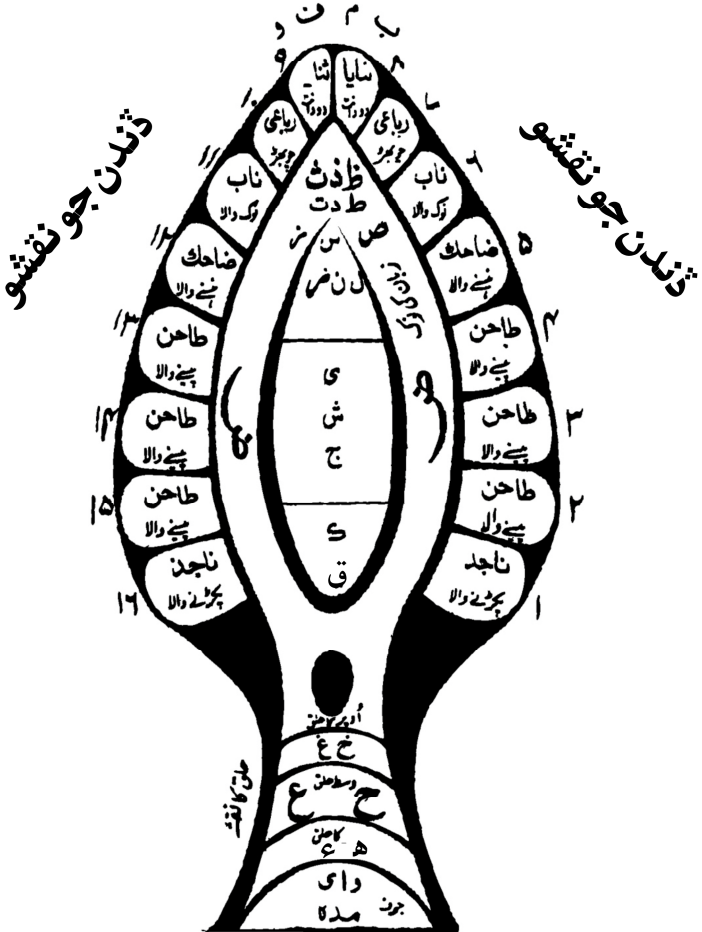
از: شیخ طریقت امیر اہلسنت بانی دعوتِ اسلامی حضرت علامہ مولانا ابوبلال محمد الیاس عطار قادری (دانش تدرکائے شعبہ العالیہ)

قرآن کے احکام پہ بھی مجھ کو چلا دے
یا رب (عَزَّوَجَلَّ)! تو میرا حافظہ مضبوط بنا دے
تو مدرسے میں دل میرا اللہ (عَزَّوَجَلَّ) لگا دے
اللہ (عَزَّوَجَلَّ) یہاں کے مجھے آداب سکھا دے
اوقات کا بھی مجھ کو تُو پابند بنا دے
عادت تو میری شور مچانے کی مٹا دے
سنجیدہ بنا دے مجھے سنجیدہ بنا دے
ماں باپ کی عزت کی بھی توفیق خدا (عَزَّوَجَلَّ) دے
آقا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کا مدینہ میرے سینے کو بنا دے
بس شوق ہمیں نعت و تلاوت کا خدا (عَزَّوَجَلَّ) دے
اللہ (عَزَّوَجَلَّ) عبادت میں میرے دل کو لگا دے
اور ذکر کا بھی شوق پئے غوث و رِضَا دے
یا رب (عَزَّوَجَلَّ) مجھے سنت کا مبلغ بھی بنا دے
اللہ (عَزَّوَجَلَّ) مرض سے تُو گناہوں کے شفا دے
چپ رہنے کا اللہ (عَزَّوَجَلَّ) سلیقہ تو سکھا دے
محبوب (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کا صدقہ تو مجھے نیک بنا دے
یوں حج کو چلیں اور مدینہ بھی دکھا دے

اللہ (عَزَّوَجَلَّ) مجھے حافظ قرآن بنا دے
ہو جائے سبق یاد مجھے جلد الٰہی (عَزَّوَجَلَّ)!
سستی ہو میری دور اشوں جلد سویرے
ہو مدرسے کا مجھ سے نہ نقصان کبھی بھی
چھٹی نہ کروں بھول کے بھی مدرسے کی میں
استاد ہوں موجود یا باہر کہیں مصروف
خصلت ہو شرارت کی میری دور الٰہی (عَزَّوَجَلَّ)!
استاد کی کرتا رہوں ہر دم میں اطاعت
کپڑے میں رکھوں صاف تو دل کو میرے کرم صاف
فلموں سے ڈراموں سے دے نفرت تو الٰہی (عَزَّوَجَلَّ)
میں ساتھ جماعت کے پڑھوں ساری نمازیں
پڑھتا رہوں کثرت سے درود اُن پہ سدا میں
سنت کے مطابق میں ہر ایک کام کروں کاش
میں جھوٹ نہ بولوں کبھی گالی نہ نکالوں
میں فالتو باتوں سے رہوں دور ہمیشہ
اخلاق ہوں اچھے میرا کردار ہو اچھا
استاد ہوں ماں باپ ہوں عطار بھی ہوں ساتھ

(امین بجاوا النبی الامین (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ))

مخارج حروف جو نقشو

سُنَّتِ جُونِ بَهَارُون

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَعَزَّوَجَدَّ تَبْلِيغُ قُرْآنِ ۽ سُنَّتِ جِي عالمگير غير سياسي تحريڪ **دعوتِ اسلامي** جي محڪمندڙي مدني ماحول ۾ بڪثرت سُنتون سڪيون ۽ سيڪاريون وينديون آهن. اوهان کي به پنهنجي پنهنجي شهر ۾ **دعوتِ اسلامي** جي شيندڙ هفتيوار سنڌي پرهمي اجتماع ۾ سڄي رات گذارڻ جي مدني التجا آهي. عاشقانِ رسول جي **صَدِّقِ قَافِلَن** ۾ رستن جي تربيت جي لاءِ سفر ۽ روزانو **فڪرِ مريته** جي ذريعي **صَدِّقِ اَنْوَالَمَات** جو رسالو پوري ڪري هر مهيني پنهنجي شهر جي ذميدار کي جمع ڪرائڻ جو معمول بڻايو. اِن شَاَءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَدَّ اِن جِي برڪت سان پاهنڊِ سُنَّتِ بڻجڻ، گناهن کان نفرت ڪرڻ ۽ **اِيْمَانِي حِفَاظَت** جو ذهن بڻجندو، هر اسلامي ڀاءُ پنهنجو هي مدني ذهن بڻائي ته، **مُونِ كِي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي** تِنْدَ اللّٰهُ ۽ پنهنجي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ **صَدِّقِ اَنْوَالَمَات** تي عمل ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ **صَدِّقِ قَافِلَن** ۾ سفر ڪرڻو آهي. اِن شَاَءَ اللّٰهُ

